

ŠTO JE PASTOR RUSSELL POUČAVAO

O Savezima, Posredniku, Otkupnini,
Žrtvi za grijeh i Pomirenju

SVEZAK 3

Pastor C. T. Russell

Rođen 16. veljače 1852. - Završio zemaljski put 31. listopada 1916.

Nakladnik: Međunarodno Udruženje Istraživača Biblije
Ponovljeno izdanje 2026.

Sadržaj

1	"Za to On učini jednom"	4
1.1	Knjiga Hebrejima	4
1.2	Pomazanik	4
1.3	Jarac slijedi junca	4
1.4	Dva dijela jedne žrtve	4
1.5	Zajedništvo Tajne	4
1.6	Gospodinova ruka (moć) na glavi antitipičnog jarca na Pedesetnicu	4
1.7	Kristove patnje se nastavljaju u Njegovim udovima	5
1.8	Kada će Tisućugodišnje Kraljevstvo biti uvedeno	5
2	"Prikažite svoja tijela kao žive žrtve"	5
2.1	Rezultat neuspjeha da se vidi "Tajna"	5
2.2	Žrtvovanje zahvalnosti — Pogrešna primjena	5
2.3	Patnje Crkve i Velikog mnoštva	5
2.4	Što znači "Prihvatljivo vrijeme"	6
2.5	Ograničenje "Prihvatljivog vremena"	6
2.6	Drevni dostojanstvenici u sljedećem dobu	6
2.7	Pokazuje li poziv Crkve umjesto Drevnih dostojanstvenika pristranost?	6
2.8	Obmanjivanje drugih o nagradi	6
2.9	O onima koji izgube iz vida "Tajnu"	6
3	"Prodao sve što je imao i kupio"	6
3.1	Prispodobe koje ilustriraju razliku između Otkupne cijene i Žrtve za grijeh	6
3.2	Proces kojim se Kraljevstvo može dobiti	7
3.3	Što je postiglo to što je naš Gospodin držao Božanski zakon	7
3.4	Prodaja svega	7
3.5	Osiguravanje i korištenje Otkupne cijene različite su transakcije	7
3.6	Kupnja blaga u polju ilustrira kupnju Crkve	7
3.7	Mora imati Kristov duh žrtve	8
3.8	Sva zasluga od jednoga čovjeka	8
3.9	Uvjet za sudjelovanje u Njegovom uskrsnuću	8
3.10	Računanje troškova i prodaja svega	8
4	"Dati tebe za Savez"	8
4.1	Krist, Glava i Tijelo	8
4.2	Zemaljsko nasljeđe i Posrednik su različiti	9
4.3	Služba Novog saveza za svijet	9
4.4	Pavlova primjena na Crkvu	9
4.5	Nema mjesta sumnji	9
4.6	Krv Novog saveza označava „Bolje žrtve“	9
4.7	Služba pomirenja	9
4.8	Četiri jasno odvojena dijela	10
4.9	Tko ima uši da čuje	10
4.10	Služba Crkve kao veleposlanika	10
4.11	Služba Crkve u budućnosti	10
4.12	Sadašnja i buduća služba pomirenja	10
4.13	Božja pravednost u njemu	10

5	Riječ Posrednik koristi se drugačije	11
5.1	Svećenik koji obavlja službu nije Posrednik	11
5.2	Neoprezna upotreba riječi „Posrednik“	11
5.3	Obrisana Božanska namjera	11
5.4	Sarina neplodnost kao tip	11
5.5	Novi savez — Ketura	12
5.6	Prvi spomen Novog saveza	12
5.7	Obećanje Novog saveza	12
5.8	Razlika između saveza	12
5.9	Novi savez u usporedbi sa Zakonskim savezom	12
5.10	„Tajna“	13
5.11	Krv Novog saveza	13
5.12	Privilegija poznavanja „Tajne“	13
5.13	Rad pod različitim savezima	13
5.14	„Čaša“, i Kristova i Crkvena	13
5.15	Samo grijesi Crkve poništeni	13
5.16	Zašto izvorni Savez nije imao Posrednika	14
5.17	Otac privlači Crkvu Kristu bez Posrednika	14
5.18	Potreba Crkve u pogledu krvi, Posrednika i Zastupnika	14
5.19	Inauguracija Novog saveza	14
6	O Velikom Posredniku	14
6.1	Objašnjavanje „Skrivene tajne“ četrdeset godina	14
6.2	Tajna za Židove i pogane	15
6.3	Klasa Tajne antitipični Izak	15
6.4	Žrtva antitipičnog Izaka donosi krv Novog saveza	15
6.5	Svjetlo je progresivno	15
6.6	Izak tipičan za cijelog Krista	16
6.7	Pashalno janje tipiziralo isključivo Isusa	16
6.8	Pashalno janje samo za prvorodence	16
6.9	Pečaćenje Zakonskog i Novog saveza	16
7	„Jedan Posrednik“ — „Čovjek Krist Isus“	16
7.1	Isus proročanski Posrednik prije nego što je rođen	16
7.2	Posredovanje i Otkupna cijena povezani, a ipak odvojeni	17
7.3	Što je Krist učinio kada je uzašao	17
7.4	Služba u kojoj se Krist pojavljuje za nas	17
7.5	Svrha Izraelovog odbačenog stanja	17
7.6	Velika Tajna	17
7.7	Nije na nama da biramo niže svećenstvo	18
7.8	Odgoda u pečaćenju Novog saveza nije slučajna	18
7.9	Krist se pojavio kao Zastupnik, ne Posrednik, za Crkvu	18
7.10	Razlog zašto je Novi savez bio neophodan	18
7.11	Prirodni Izrael vršen i rešetan	19
7.12	Služba Pomirenja povjerena Vjernima	19
7.13	Kućanstvo vjere odvojeno od Svijeta	19
7.14	Bogom dana ilustracija poziva Crkve	19
7.15	Molitva za sve ljude	20
7.16	Cijelo čovječanstvo bit će oporavljeno od smrtne presude	20
7.17	Svi su bili grešni, ali nisu voljeli grijeh	20
7.18	Razlika u Božjem ophođenju s čovječanstvom	20
7.19	Nema posrednika kada su priznati i od Oca i od Sina	21

7.20	Zašto nam treba Zastupnik	21
8	O Mesijinom Posredništvu	21
8.1	Ivan 3:16 Pogrešno shvaćen	21
8.2	Neki vide Božanski plan samo u dijelovima	21
8.3	Domet Božjeg plana	21
8.4	Nadoknađivanje nedostataka Crkve	21
8.5	Crkva prva kupljena	22
8.6	Zemaljska prava uračunata	22
8.7	Poziv nižih svećenika je od Boga	22
8.8	Kada se zasluga Kristove žrtve vrati	22
8.9	Crkva nema potrebu za pravima na restituciju	22
8.10	Zakonski savez je tip Novog saveza	23
8.11	Majka Crkve	23
8.12	Čekanje na posljednje udove Kristovog Tijela	23
8.13	Tijelo Kristovo pod različitim savezima nedosljedno	23
9	Isus Svećenik (A ne Posrednik) Crkvi	23
9.1	Pravi svećenik posreduje između Boga i palih ljudi	23
9.2	Isus, iako Svećenik, nije Posrednik Crkve	24
9.3	Udovi Crkve su Nova Stvorenja i ne trebaju Posrednika	24
9.4	Isus, Veliki svećenik naše vrste svećenika	24
9.5	On je Zastupnik za sve koji ga slušaju	24
9.6	Otac privlači sada, Sin kasnije	24
9.7	Oni koje Otac sada privlači drugačijeg su karaktera	24
9.8	Po prirodi djeca gnjeva kao i ostali	24
9.9	Djeca gnjeva koja imaju dobra srca i namjere	25
9.10	Izbavljenje od tijela osuđenog na grijeh	25
9.11	Pozvani nisu rođeni tražeći Boga	25
9.12	Želja za pravednošću prije Opravdanja	25
9.13	Abrahamovo opravdanje i naše	26
9.14	Vjerom su Drevni dostojanstvenici ugodili Bogu	26
9.15	Hoće li Drevni dostojanstvenici trebati Posrednika?	26
9.16	Ljudi s dobrim srcima u Tisućljeću trebat će Posrednika	26
9.17	Posrednik neće imati posla s pojedincima	27
9.18	Novi savez ne sklapa se s buntovnim grešnicima	27
9.19	Zašto Drevni dostojanstvenici primaju „bolje uskrsnuće“	27
9.20	Poredak u budućnosti	27
9.21	Židovi i pogani moraju postati „Pravi Izraelci“	28
9.22	Napredak razmjeran iskrenosti i revnosti	28

1. "ZA TO ON UČINI JEDNOM"

"Koji ne treba da iz dana u dan, kao oni veliki svećenici, prinosi žrtvu, najprije za svoje grijeh, a onda za narodne; jer on to učini jednom, prinijevši samoga sebe." — Heb. 7:27.

1.1. Knjiga Hebrejima

Proučavajući Poslanicu Hebrejima dobro je imati na umu da apostolova misao nije bila dati detaljno objašnjenje tipova Zakona, već samo dokazati Židovima da bi trebali gledati dalje od velikih svećenika i nižih svećenika Aronovog reda na većeg Velikog svećenika naše vjeroispovijesti (reda) i na uzvišenije niže svećenstvo, "kraljevsko svećenstvo." U gore citiranom tekstu sv. Pavao skreće pozornost na činjenicu da se svakodnevno i godišnje ponavljanje žrtava Zakona na višoj razini ne može očekivati, nego da radije jedan Svećenik (Krist, Glava i Tijelo) u jednom antitipičnom Danu pomirenja ostvaruje cjelokupno djelo koje će uvesti potpuno oprost i pomirenje za sav narod. U tipu se to činilo u jednom Danu pomirenja, a antitip tog Dana pomirenja još nije završen. On će završiti sa završetkom ovog Evanđeoskog doba. Završit će kada i posljednji ud Kristova Tijela bude pretrpio s Gospodinom, "ispunjavajući ono što nedostaje od Kristovih nevolja." — Kol. 1:24.

1.2. Pomazanik

Prva žrtva na Dan pomirenja bio je junac, koji je tipizirao čovjeka Isusa. Upravo je zbog te žrtve i čina posvećenja naš Gospodin postao Pomazanik — "Veliki svećenik naše vjeroispovijesti." Kao duhom začeti Veliki svećenik, naš je Gospodin tri i pol godine prinosio samoga sebe, svoju ljudskost, u žrtvu. Tu žrtvu, tipiziranu juncem, dovršio je svojom smrću. Zatim, kao što je prikazano u tipu, uzeo je krv junca i ušao u Svetinju nad svetinjama, "da se tamo pojavi pred licem Božjim za nas" — "kućanstvo vjere."

1.3. Jarac slijedi junca

U tipu je tipični veliki svećenik, nakon prinošenja prve žrtve i nakon primjene njezine krvi u korist svoga tijela (nižeg svećenika) i svoje kuće

(plemena Levijeva), položio svoje ruke na Gospodinovog jarca, zaklao ga i učinio s njim isto što i s juncem, osim što je njegova krv, kada je unesena u Svetinju nad svetinjama, bila primijenjena drugačije — u korist ostalih jedanaest plemena, koja su predstavljala sve narode, puke, srodstva i jezike čovječanstva.

1.4. Dva dijela jedne žrtve

Ove dvije žrtve i njihova jasno odvojena škropljenja krvlju bila su oba dijela jedne službe Dana pomirenja — "ovo on učini jednom." Jasno su prikazane dvije smrti i dva škropljenja krvlju; i to u ime dviju različitih klasa; ali to su bili dijelovi jednog pomirenja za grijeh. Baš kao što je naš Gospodin tijekom svoje zemaljske službe svakodnevno umirao, a ipak je to bila jedna žrtva; tako i mi, kada ispunjavamo svoj udio u njegovim patnjama, umirujući svakodnevno, to je dio njegovih patnji i žrtve, koje on još uvijek ostvaruje u nama jednom zauvijek — to on čini jednom i nikada više neće ponoviti. Svako ovakvo žrtvovanje završit će s ovim dobom — on više neće prihvatiti niti jednog uda Kristova Tijela, niti ijednog dodatnog uda "kraljevskog svećenstva."

1.5. Zajedništvo Tajne

Kao što smo više puta pokazali, prva žrtva Dana pomirenja bila je žrtva našeg Gospodina njegovog vlastitog tijela, čovjeka Isusa, a druga žrtva bila je ona njegovih posvojenih udova — onih opravdanih njegovom krvlju i posvećenih njegovoj službi čak i do smrti. Ove prihvaćene od Gospodina on žrtvuje kao dijelove ili udove samoga sebe; a njihova se krv (smrt) uračunava kao dio Kristove krvi — "mrtvi s njim." To je ona "Tajna" skrivena od prijašnjih vjekova i naraštaja. "Zajedništvo te Tajne" dodijeljeno je Židovima i poganima "maloga stada", onima koji su pozvani, izabrani i vjerni.

1.6. Gospodinova ruka (moć) na glavi antitipičnog jarca na Pedesetnicu

Naš Gospodin kao Veliki svećenik položio je svoju ruku na "Gospodinovog jarca" na Pedesetnicu. Njegova moć (ruka) tamo je došla na njegove sljedbenike prihvaćajući njihovo posvećenje

i donoseći im kušajuća iskustva kao njegovim udovima koja će im, ako ih vjerno izdrže, prema Božanskom planu podariti udio s njim u njegovoj božanskoj naravi i Kraljevstvu. Ne računaju se patnje Crkve, već patnje Kristove. Upravo zato što smo ubrojeni u Kristove udove, "udove napose Kristova Tijela," dopušteno nam je biti njegovim udovima na duhovnoj razini i sudjelovati u slavi i časti naše Glave. "Ako s njim trpimo, s njim ćemo i kraljevati." "Ako smo s njim umrli, s njim ćemo i živjeti."

1.7. Kristove patnje se nastavljaju u Njegovim udovima

Tako se Kristove patnje, premda u jednom smislu te riječi okončane na Kalvariji, u drugom smislu riječi nastavljaju u njegovim udovima; to je mnogima "Tajna." Kristove patnje su još u tijeku i njegovi vjerni ih i dalje ispunjavaju. Sv. Petar nam govori da su proroci od davnina govorili o Kristovim patnjama i slavama koje će uslijediti. Patnje Krista Isusa bile su popraćene njegovom osobnom proslavom, očitovanje čega je dano na Pedeseticu; ali slava spomenuta u ovom tekstu još nije ostvarena. Ona čeka na dovršetak Kristovih patnji — patnji njegovih udova: "Jer ako jedan ud pati, svi udovi pate s njim." (1. Kor. 12:26.) "Kada se on pojavi u slavi, i mi ćemo se pojaviti s njim." Bit ćemo zajedno proslavljeni ako s njim patimo kao njegovi udovi.

1.8. Kada će Tisućugodišnje Kraljevstvo biti uvedeno

Kod Židova je postojao Dan pomirenja svake godine, s njegovim žrtvama koje su se iz godine u godinu neprestano ponavljale. Ali s Kristom postoji samo jedan antitipični Dan pomirenja, i kada se njegove "bolje žrtve" izvrše — kada veliki antitipični Veliki svećenik završi djelo prinošenja samoga sebe, uključujući i svoje udove, nakon toga više neće biti Kristovih patnji koje bi itko trebao ispuniti. Slava Tisućugodišnjeg Kraljevstva će tada biti uvedena. Grijesi cijeloga svijeta bit će izbrisani što se Boga tiče, a Veliki svećenik naše vjeroispovijesti bit će Svećenik na svom prijestolju (Glava i udovi) po redu Melki-sedekovu.

2. "PRIKAŽITE SVOJA TIJELA KAO ŽIVE ŽRTVE"

2.1. Rezultat neuspjeha da se vidi "Tajna"

Tko god ne uspijeva vidjeti da Crkva kao "udovi" Krista pati s njim žrtveno (nakon što su "opravdani vjerom u njegovu krv"), bit će logično obvezan s vremenom protumačiti te žrtve i patnje na neki drugi način. To naši protivnici već čine. Oni kažu da mi prinosimo samo "žrtvu zahvalnicu" (Ps. 116:17), "žrtvu hvale Bogu." — Heb. 13:15.

2.2. Žrtvovanje zahvalnosti — Pogrešna primjena

Istina, odgovaramo mi, riječ žrtva koristi se u tom širem smislu, iako je hvaliti Boga više zadovoljstvo nego žrtva, kako se riječ žrtva danas općenito koristi. Ta je žrtva pod Zakonom bila predstavljena u "žrtvama pomirnicama" i "žrtvama zahvalnicama". Ali sv. Pavao nas također potiče: "Prikažite svoja tijela kao žive žrtve, sve te i ugodne Bogu." (Rim. 12:1.) I on, kao i Učitelj, daje naslutiti da je pred nama teža žrtva od prinošenja hvale kada ostavimo sve i uzmemo svoj križ kako bismo ga slijedili uskim putem. Sv. Pavao potiče: "Izađimo k njemu izvan logora, noseći njegovu sramotu." On poistovjećuje ove riječi sa Žrtvom za grijeh ističući da je Svećenik unio krv i junca i jarca žrtve za grijeh iza druge zavjese u Svetinju nad svetinjama. On to ponovno poistovjećuje svojim osvrtnom na spaljivanje obojega "izvan logora." Usporedite Hebrejima 13:11-13 i Levitski zakonik 16:27. Ako ste jednom vidjeli ljepotu ove primjene "boljih žrtava", a sada je ne vidite, priznajte sljepoću koja je došla na vas i tražite dragocjenu pomast za oči iz Božanske zalihe.

2.3. Patnje Crkve i Velikog mnoštva

Daleko od toga da "Kristove patnje", koje mi doživljavamo, budu patnje za grijehe, istina je upravo suprotno. Čak ni "veliko mnoštvo" ne pati za svoje vlastite grijehe, nego trpi "uništenje" svog opravdanog tijela (kao "žrtveni jarac"), zato što ga ne uspijevaju žrtvovati.

2.4. Što znači "Prihvatljivo vrijeme"

Ovo je jedno osebujno i prepoznatljivo obilježje poziva ovog Evanđeoskog doba, koje ga razlikuje od prethodnih i budućih doba: Neki iz prošlosti, od Henoka do Ivana, imali su žrtveni duh i doista su položili svoje živote u službi Gospodinu i pravednosti, ali ih Bog nije prihvatio kao žrtvovatelje. Velika žrtva našeg Gospodina bila je najprije nužna za naše stvarno opravdanje pred Bogom. Od tada postoji prilika za vjernike koji imaju isti žrtveni duh — "Prikažite svoja tijela kao žive žrtve, svete i ugodne Bogu." "Sada je prihvatljivo vrijeme" — "prihvatljiva godina Gospodnja" — vrijeme u kojem će Bog prihvatiti vaše žrtve, jer vas prihvaća kao "udove" Tijela Kristova, Velikog svećenika, Velikog Posrednika Novog saveza. — Iza. 61:2; Luka 4:19; 2. Kor. 6:2; 1. Petr. 2:5; Efež. 1:6; Rim. 12:1.

2.5. Ograničenje "Prihvatljivog vremena"

U budućem dobu "prihvatljivo vrijeme" bit će prošlost — Antitipični Dan pomirenja bit će pri kraju. Sotona će biti svezan i nitko više neće patiti radi pravednosti.

2.6. Drevni dostojanstvenici u sljedećem dobu

Sada obratite pozornost na važnost ovoga. Drevni dostojanstvenici dobit će blagoslove restitucije (obnove) kao dio svijeta: "Umjesto otaca tvojih bit će sinovi tvoji." (Ps. 45:16.) Oni će biti prvorođena djeca "oca vječnoga". Pod novim poretom stvari oni će biti učinjeni zemaljskim posrednicima ili predstavnicima Kraljevstva. A i svijet će dobiti blagoslove restitucije jer će pod Novim savezom slušati velikog Posrednika. Ali zašto je to tako? Ima li pristranosti kod Boga da smo jedino mi u ovom Evanđeoskom dobu od cijelog čovječanstva dobili ponudu duhovnog ili nebeskog naslijeđa?

2.7. Pokazuje li poziv Crkve umjesto Drevnih dostojanstvenika pristranost?

Ne, odgovaramo mi! Dar je u svakom slučaju isti, naime restitucija zemaljskih prava osiguranih žrtvom zemaljskih prava našeg Gospodina. Cijela je razlika u tome što mi živimo u "prihvatljivoj godini (ili vremenu) Gospodnjoj" i dobrovoljno

iskorištavamo pruženu privilegiju. Ta je privilegija ograničena na one koji imaju uši vjere te sada čuju "radosnu vijest", te bježeći od grijeha postaju sluge pravednosti i prinose svoja "tijela kao žive žrtve, svete i ugodne Bogu". Od našeg Otkupitelja vjerom primamo prava na zemaljsku restituciju te ih žrtvujemo sa svime onime što imamo od zemaljske prednosti. Svi takvi prihvaćeni su kao "udovi" Krista, pod Otkupiteljem, njihovom Glavom, Prorokom, Svećenikom, Posrednikom i Kraljem svijeta.

2.8. Obmanjivanje drugih o nagradi

Tko god to vidi, vidi "Tajnu skrivenu od prošlih vjekova i naraštaja, a sada očitovanu svetima — Krist u vama [što znači da ste njegovi 'udovi', te da je ta činjenica jedini temelj za vašu] nadu slave." Tko god pomaže zaslijepiti one koji su jednom vidjeli ovu veliku "Tajnu Gospodnju" (Ps. 25:14) obmanjuje ih i lišava nagrade (2. Kor. 11:3), znao on što radi ili ne. Tko god izgubi iz vida tu činjenicu, prestat će joj težiti. A činjenica da nas je Gospodin uveo u svjetlo "Sadašnje Istine" i pokazao nam "Tajnu", "Misterij", implicira da ne bi dopustio da nas se istrgne iz njegove ruke i od njegovog vodstva osim ako u srcu nije bilo greške.

2.9. O onima koji izgube iz vida "Tajnu"

Nije na nama ni da posebno osuđujemo srca onih koji sada gube iz vida ono što su nekada tvrdili da vide jednako jasno kao i mi. Neki od njih možda su samo zaslijepljeni prašinom i mogu se oporaviti; te pronaći svoju glavnu kušnju na liniji poniznosti u stvari priznavanja svoje greške. Nemojmo ni činiti ni govoriti ništa što bi im otežalo povratak. Primijenimo to načelo radije na nas same. Pronađimo utjehu, mir i radost, kao i oprez, u uvjerenju da će, ako su naša srca lojalna, Bog preko mnoštva instrumenata moći i htjeti sačuvati naše jadne glave!

3. "PRODAO SVE ŠTO JE IMAO I KUPIO"

3.1. Prispodobе koje ilustriraju razliku između Otkupne cijene i Žrtve za grijeh

Dvije prispodobе našeg Gospodina od velike su pomoći za ispravno razumijevanje razlike izme-

đu Otkupne cijene i Žrtve za grijeh. "Kraljevstvo nebesko slično je blagu skrivenom u polju, koje čovjek, kad ga nađe, sakrije i od radosti zbog njega ode te proda sve što ima i kupi tu njivu. Nadalje, Kraljevstvo nebesko slično je trgovcu koji traži lijepo biserje; kad nađe jedan dragocjen biser, ode, proda sve što ima i kupi ga." (Mat. 13:44-46.) Kraljevstvo nebesko, Tisućugodišnje Kraljevstvo, njegova slava, počasti i privilegije u vezi s restitucijom svijeta, sačinjavaju veliku nagradu specifičnu za ovo Evanđeosko doba. Ovu nagradu nikada prije nije bilo moguće postići, a prilika za njezino postizanje završit će s ovim dobom, kada će ona biti uspostavljena u sili i velikoj slavi pri Drugom dolasku našeg Gospodina — u koje ćemo se vrijeme "s njim pojaviti u slavi." Ova nagrada je najprije bila predstavljena našem Gospodinu Isusu; kao što čitamo: "Koji je, umjesto radosti koja je bila pred njim, podnio križ, prezrevši sramotu, i sjeo zdesna Veličanstvu u visinama." To je ista nagrada ili višnji poziv koji je otada stavljen pred nas.

3.2. Proces kojim se Kraljevstvo može dobiti

Dvije razmatrane prispodobе ilustriraju proces kojim se može dobiti ovo Kraljevstvo. Naš je Gospodin napustio Očevu slavu i ponizio se kako bi postao "čovjek Krist Isus." Ali to poniženje nije bilo dio Otkupnine niti Žrtve za grijeh. To je bilo pripremno djelo. Savršeni je čovjek sagriješio i uključio cijelu rasu u svoju smrtnu osudu, a samo je savršen čovjek mogao platiti cijenu za jednoga, za bilo koji broj ili za sve grešnike. Kada je naš Gospodin napunio trideset godina, doba punoljetnosti prema Zakonu, bio je spreman da ga se stavi na kušnju za njegov vlastiti život, kako bi lojalnošću pod ispitima dokazao da je dostojan vječnog života na ljudskoj razini. Samo bi takav ispitan, dokazan, savršen čovjek mogao biti otkupna cijena za svijet.

3.3. Što je postiglo to što je naš Gospodin držao Božanski zakon

Njegovo držanje Božanskog zakona nije bilo otkupna cijena za grešnike. To je samo dokazalo da naš Gospodin može biti prihvatljiva otkupna cijena za sve. Davanje njegovog života u dobi od trideset godina u posvećenju dovršeno je na Kalvariji. Tim posvećenjem, stvarima koje je

pretrpio, polaganjem svog života, on je položio otkupnu cijenu za svijet. Nije bilo važno što su kušanje njegove osobne lojalnosti i njegovo posvećenje samoga sebe na smrt bili istovremeni. Bilo je to jednako prikladno kao i da je prvo bio iskušan i provjeren, a da je tek naknadno dragovoljno predao svoj život kao otkupnu cijenu za čovjeka.

3.4. Prodaja svega

Ovo obilježje djela — polaganje njegova života — u spomenutim je prispodobama ilustrirano izjavom: "Prodao je sve što je imao." Kao što u prispodobi to što je trgovac prodao sve što je imao nije kupilo njivu niti biser, već je time samo osigurao cijenu koja je poslije bila dovoljna za njihovu kupnju, tako ni predaja života našeg Gospodina te svih njegovih prava i interesa kao žrtve u korist svijeta nije kupila svijet — nije platila cijenu — nego je samo osigurala otkupnu cijenu za grijehe svijeta, koja će se naknadno primijeniti kako on želi.

3.5. Osiguravanje i korištenje Otkupne cijene različite su transakcije

Kao što se u prispodobi cijena naknadno iskoristila za kupnju blaga, tako je i u stvarnosti isplata cijene Pravdi od strane našeg Gospodina odgovarala kupnji blaga, kupnji bisera. Drugim riječima, naš je Gospodin osigurao otkupnu cijenu za svijet žrtvovanjem svog ljudskog života, ali upotreba te cijene za kupnju blaga bila je kasnija i potpuno drugačija transakcija. Bilo je to nakon što je naš Gospodin uskrsnuo od mrtvih, boravio sa svojim apostolima četrdeset dana i uzašao na visinu, kada nas je "kupio svojom vlastitom dragocjenom krvlju." "Pojavio se u prisutnosti Božjoj za nas" i tamo u naše ime primijenio zaslugu ili otkupnu cijenu koja ga je prethodno koštala njegovog života.

3.6. Kupnja blaga u polju ilustrira kupnju Crkve

Oni čije su oči razumijevanja otvorene za razlučivanje "Božje tajne" spremno će vidjeti daljnju primjenu prispodobe na nas, Gospodinove sljedbenike i udove. Božjom milošću naš je Gospodin platio cijenu i kupio nas, za koje se on

pojavi. On nije kupio svijet, već "Crkvu". "Ljubio nas je i kupio svojom vlastitom dragocjenom krvlju." "Otkupljeni ste (kupljeni) ne raspadljivim stvarima, nego dragocjenom krvlju Kristovom." (1. Petr. 1:18, 19.) Ali ova primjena otkupne cijene na nas je provizorna, uvjetna. Biti iz klase obuhvaćene ovom kupnjom zahtijeva da ne samo bježimo od grijeha i vjerujemo u Gospodina Isusa Krista do opravdanja, nego da dodatno moramo imati sličnost s karakterom našeg Gospodina i da moramo, poput njega, prodati sve što imamo, kako bismo mogli sudjelovati s njim u njegovom velikom djelu i tako prenijeti njegovu zaslugu za kupnju svijeta — za otkazivanje grijeha cijeloga svijeta, na kraju ovog doba.

3.7. Mora imati Kristov duh žrtve

Tko god nema Kristov Duh u ovom žrtvovanju, nije njegov. A tko god, nakon što je tako posvetio svoj život, odstupi, čini to u propast, u uništenje. (Heb. 10:39.) Tko god nastoji sačuvati svoj život — restitucijski život koji mu je uračunat kroz Kristovu zaslugu — izgubit će svoj vječni život. (Marko 8:35.) (Ovo je načelo primjenjivo isključivo na Crkvu, tijekom ovog doba. Pravilo će za svijet tijekom Tisućljeća biti obrnuto. Dok mi od Krista primamo prava na restituciju da bismo ih žrtvovali kao njegovi udovi i s njim stekli novu narav, svijet će dobiti prava na restituciju kako bi ih zauvijek zadržao i da ih nikada ne žrtvuje.)

3.8. Sva zasluga od jednoga čovjeka

U ovoj transakciji, valja primijetiti, sva zasluga, sva vrijednost, proizašla je od jednog čovjeka — čovjeka Krista Isusa. Više nije bilo potrebno. Ništa više nije tražila Pravda za grijehe cijeloga svijeta. Da tako kažemo, naš Gospodin Isus "izabranima" je posudio zaslugu svoje pravednosti, uračunavši nam je po vjeri kao svadbenu haljinu. Time nas on kvalificira kao svoje udove te da u njegovo ime sudjelujemo u njegovom žrtvenom djelu, kako bi nam bilo dopušteno sudjelovati s njim u slavi njegovog Tisućugodišnjeg Kraljevstva i njegovom velikom djelu uzdizanja za svijet čovječanstva. Isusova zasluga se sada privremeno posuđuje Crkvi u opravdanju po vjeri, a koju mi kao njegovi "udovi" moramo ponovno žrtvovati — što će na kraju sačinjavati otkupnu

cijenu za cijeli svijet čovječanstva, koji će biti blagoslovljen tijekom Tisućljeća.

3.9. Uvjet za sudjelovanje u Njegovom uskrsnuću

Uvjet pod kojim možemo dijeliti Tisućugodišnje Kraljevstvo s našim Gospodinom jest da ćemo hoditi njegovim stopama; da ćemo s njim patiti; da ćemo piti iz njegove čaše; biti dionici krvi Novog saveza, koja će se, na kraju ovog doba, zapečatiti za Izrael i svijet. Tako ćemo biti sudi-onici u Kristovim patnjama, uranjanjem u njegovu smrt, kako bismo, u pravo vrijeme, mogli sudjelovati i u "njegovom uskrsnuću".

3.10. Računanje troškova i prodaja svega

Tko ne može vidjeti snagu ovih prispodoba? Tko ne primjećuje da je naš dragi Otkupitelj dobro izračunao trošak, a onda položio svoj život — prodao sve što je imao? A tko se ne sjeća da on poziva nas da sjednemo i izračunamo trošak što znači biti njegovim učenikom? Njiva će biti kupljena. Dragocjeni biser bit će osiguran po našem Gospodinu, u skladu s Očevim uređenjem. I više od toga, vjerna izabrana Crkva dobit će u tome udio kao udovi njegovog Proslavljenog Tijela. Koliko je stoga važno da unaprijed izračunamo trošak i da svoj život ne smatramo dragocjenim (za sebe), kako bismo osvojili nagradu, biser, blago!

4. "DATI TEBE ZA SAVEZ"

4.1. Krist, Glava i Tijelo

Ovako govori Gospodin, Otkupitelj Izraelov, i Njegov Svetac, onome koga ljudi preziru, onome koga gnuša narod, služi vladara: "Kraljevi će vidjeti i ustati, knezovi će se također klanjati, radi Gospodina koji je vjeran, i Sveca Izraelova, i on će te izabrati." "Ovako govori Gospodin: U vrijeme milosti uslišio sam te, i u dan spasenja pomogao sam ti; sačuvat ću te i dati te za savez narodu, da utemeljiš zemlju, da podijeliš opustjela nasljedstva, da kažeš sužnjevima: Izadite!; onima koji su u tami: Pokažite se! Oni će se pasti uz putove, i pašnjaci će im biti na svim visokim mjestima." — Iza. 49:7-9.

4.2. Zemaljsko nasljeđe i Posrednik su različiti

Često smo ovaj ulomak Pisma primjenjivali na našeg Gospodina, Glavu, i na Crkvu, Njegovo Tijelo. Sada posebno skrećemo pozornost na obilježje koje izjavljuje: "Sačuvati ću te i dati te za Savez narodu, da utemeljiš zemlju" itd. Zapazite činjenicu da se narod i njihovo zemaljsko nasljeđe ovdje razlikuju od velikog Posrednika Saveza, kroz kojega će narod biti blagoslovljen. Naš Gospodin još nije primio neznabošce za nasljeđe, ni krajeve zemlje za posjed. On još nije ponovno sakupio i blagoslovio prirodni Izrael i učinio ih posebnim kanalima svojih blagoslova čovječanstvu. Više od osamnaest stoljeća on čeka zdesna veličanstva da mu se preda njegov neprijatelj — da dođe vrijeme kada će preuzeti svoju veliku moć i kraljevati. Početak te vladavine bit će vezivanje Sotone. Tada će uslijediti blagoslov i uzdizanje uzdišućeg stvorenja. Svijet će se postupno pripremati da na kraju Tisućljeća obnovi savezne odnose s Bogom.

4.3. Služba Novog saveza za svijet

Zašto odgoda? Zašto nije započeo to djelo odmah, neposredno nakon što je uzašao na visinu? Odgovor iz Svetog pisma jest da on, u skladu s Božanskim Planom, čeka da mu se "udovi" njegovog Tijela pridruže u žrtvi u patnjama ovog sadašnjeg vremena, kako bi kao njegovi "udovi" mogli s njim sudjelovati u slavlju djelu za koje je postavljen kao duhovno Abrahamovo Sjeme. (Gal. 3:29.) S tog stajališta cjelokupno djelo Božjeg naroda tijekom ovog Evanđeoskog doba predstavlja službu Novog saveza za svijet — služenje tom Novom savezu pripremajući sebe i jedni druge za buduće slavno djelo po cijenu samoodricanja u pogledu zemaljskih stvari i sadašnjeg života.

4.4. Pavlova primjena na Crkvu

Zapazite primjenu našeg teksta na Crkvu od strane svetog Pavla. On citira ovaj odlomak kao primjenjiv na Kristovo Tijelo, govoreći: "Kao suradnici vas i opominjemo da ne primite uzalud milost Božju. Jer on veli: U vrijeme milosti [antitipični Dan pomirenja] uslišio sam te i u dan spasa pomogao sam ti: evo, sad je vrijeme milosti

[kada mi, poput našeg Gospodina, možemo žrtvovati zemaljska prava i privilegije restitucije te time postići duhovni blagoslov našeg 'višnjeg poziva Božjeg u Kristu Isusu']; evo sad je dan spasa" — velikog spasenja u Božansku narav. — 2. Kor. 6:1, 2.

4.5. Nema mjesta sumnji

Ponovnim čitanjem proročanstva iz kojeg je uzet ovaj citat — našeg teksta — uviđamo da nema mjesta sumnji u to da je cijeli Krist, Glava i Tijelo, bio dan kao Savez za narod, svijet, da uvede opća vremena obnove svih stvari o kojima je Bog govorio na usta svih svetih proroka od postanka svijeta. — Djela 3:19-21.

4.6. Krv Novog saveza označava „Bolje žrtve“

S tim u vezi, uviđamo i prikladnost našeg Gospodina kada govori o svojoj "Čaši" patnje i smrti koju je pozvao svoje vjerne da dijele s njim, kao o nečemu što nije samo njegova krv prolijevana za nas, već i "krv Novog saveza prolijevana za mnoge", u kojoj imamo privilegiju sudjelovati. Oni koji to vide i koji cijene taj privilegij raduju se što su proglašeni dostojnima imati zajedništvo ili sudioništvo s Kristom u njegovim patnjama i žrtvama, kako bi mogli dijeliti s njim i njegovu slavu i djelo. Krv Novog saveza označava one "bolje žrtve" kroz koje je Bogu bilo ugodno urediti da cijeli svijet iznova dovede u savezne odnose sa samim sobom.

4.7. Služba pomirenja

"Ako je tko u Kristu, novo je stvorenje: staro je prošlo; gle, sve je novo nastalo. [Takvi su već vraćeni u sklad ili savezni odnos s Bogom.] A sve je to od Boga, koji nas je pomirio sa sobom po Isusu Kristu [vratio nas u savezni odnos], i dao nam službu pomirenja: naime, da je Bog u Kristu pomirio svijet sa sobom, ne uračunavajući im njihove prijestupe; i povjerio nam je riječ pomirenja. Sada smo dakle veleposlanici umjesto Krista, kao da Bog opominje preko nas; molimo vas umjesto Krista: Pomirite se s Bogom. Jer onoga [Isusa] koji nije znao za grijeh [Bog] je učinio grijehom [žrtvom] za nas [njega], da mi u

njemu postanemo pravednost Božja.” — 2. Kor. 5:17-21.

4.8. Četiri jasno odvojena dijela

Pažljiv će proučavatelj u citiranim riječima primijetiti četiri jasno odvojena dijela: Boga, našeg Gospodina Isusa Krista, Crkvu i svijet. Bog i svijet su u suprotnosti. Božanska presuda osude prešla je na svu ljudsku obitelj, određujući da su izvan saveznih odnosa s Bogom — nesavršeni, nesposobni ispunjavati Božanske zahtjeve i stoga pod smrtnom osudom. U pravo je vrijeme Bog poslao svog Sina, s izraženim ciljem da pomiri svijet. Isus to nije ni pokušao učiniti. Svoje napore ograničio je isključivo na židovski narod i među njima na traženje “izgubljenih ovaca,” onoliko koliko će ih Otac privući k njemu.

4.9. Tko ima uši da čuje

Nakon što je dovršio svoju otkupnu žrtvu, uzašao je na visinu i primijenio je, ne za svijet, već za one koji su trebali vjerovati u njega i postati njegovim sljedbenicima kroz posvećenje. Apostol je bio jedan od njih, kao što je objasnio drugima, a uzgred i nama iz iste klase danas. Rezultat prisvajanja zasluge našeg Gospodina u našu korist bio je naš posljedični sklad s Bogom i udio u pomirenju, koje nije izvršio naš Gospodin, već ga je u određenoj mjeri povjerio nama, svojim “udovima.” Kao što je gore citirano, on kaže: “Bog nas je pomirio sa sobom kroz Isusa i dao nam službu pomirenja”; ne službu našeg vlastitog pomirenja, koje je već prošlo, već službu obznanjivanja svijetu velike činjenice da se, kroz zaslugu Kristove smrti, svatko tko to želi može vratiti u sklad s Bogom, biti pomiren s njim. Naša poruka je da će njegovo pomirenje u konačnici doprijeti do cijelog svijeta, ali da je u sadašnje vrijeme namijenjeno samo “onomu tko ima uho da čuje.”

4.10. Služba Crkve kao veleposlanika

Kao Božji veleposlanici, kao “udovi” Krista, naša je služba u svijetu nositi poruku svima koji je mogu čuti — uvjeravati ljude, ohrabrivati ih riječju i primjerom da se pomire s Bogom — da prihvate njegove uvjete i da se u potpunosti podlože njegovoj volji. Ova služba u sadašnje

vrijeme dotiče se isključivo sabiranja “kućanstva vjere,” uključujući “izabrane,” ali to nije kraj te službe. One koji su vjerni u sadašnjem djelu službe pomirenja Gospodin će smatrati dostojnima udjela u slavnom djelu budućnosti. Pomirenje u to vrijeme razlikovat će se od poruke u sadašnje vrijeme. Sada mi uvjeravamo, potičemo, usrdno molimo, polažemo svoje živote za braću. Nas-tojeći riječju i primjerom ohrabriti ih i privući Gospodinu — da imaju zajedništvo u njegovim patnjama i u našoj službi.

4.11. Služba Crkve u budućnosti

Služba u budućnosti bit će potpuno drugačija — bit će slavna. Umjesto patnje, žrtvovanja i odbacivanja od ljudi, buduće djelo pomirenja bit će ostvareno na razini slave. Naš Gospodin i Glava, proslavljen, bit će Kralj kraljeva i Gospodar gospodara. Mi, njegovi ponizni sljedbenici, bit ćemo “promijenjeni” snagom Prvog uskrsnuća i, kao “udovi” njegovog “slavnog Tijela,” sjedit ćemo na njegovom prijestolju. Vršit ćemo pod njim službu Proroka, Svećenika, Kralja, Posrednika između Boga i ljudi, svijeta. Ljude se više neće usrdno moliti, već će, naprotiv, Zakon izaći sa Siona i Riječ Gospodnja iz Jeruzalema. (Izaija 2:3.) I “duša koja ne posluša tog Proroka istrijebit će se iz njegova naroda,” nakon punog, poštenog upozorenja i korisnog savjeta. — Djela 3:23.

4.12. Sadašnja i buduća služba pomirenja

Ova služba pomirenja povjerena Crkvi, sada i ubuduće, ponekad se naziva službom Novog saveza — službom kojom se Izrael iznova dovodi u savezni odnos s Bogom. Ovi kraljevski svećenici služe Novom savezu na način da, pod vodstvom svoje Glave, kao niži svećenici pripremaju žrtvovanje svojih prava na restituciju. Dužnosti i privilegije ovog “kraljevskog svećenstva” sada su žrtvena služba; a u budućnosti će to biti služba vladanja, obnavljanja i poučavanja. “Kao što je on bio, tako smo i mi u ovom svijetu.” — 1. Ivanova 4:17.

4.13. Božja pravednost u njemu

Gore citirani stih 21. govori kako je naš Gospodin postao žrtvom za grijeh za nas, kućanstvo vjere, i to kako bismo mi u njemu postali Božja

pravednost. Drugim riječima, mi, njegovi "udovi," možemo biti kanali kroz koje bi se njegova zasluga primijenila za pomirenje za grijehe svijeta, pod uvjetima Novog zavjeta, ili ostavštine, u njegovoj krvi. To je u skladu s apostolovom tvrdnjom da će se Božje milosrđe kroz Krista proširiti na Izrael kroz Crkvu. Kao što je pisano: "Oni će zadobiti milosrđe po vašem milosrđu." To je Božje milosrđe kroz Krista koje će proći kroz Crkvu na prirodni Izrael i na koga god želi iz svih obitelji na zemlji. Hvala Bogu na privilegiji ove službe pomirenja koja nam je povjerena! — Rim. 11:27.

5. RIJEČ POSREDNIK KORISTI SE DRUGAČIJE

5.1. Svećenik koji obavlja službu nije Posrednik

Vašoj se pozornosti skreće na našu upotrebu riječi Posrednik u sedmom retku članka "Vraćanje Kovčega", stranica 308, izdanje od 15. listopada. Tamo govorimo o "svećeniku koji je obavljao službu, a koji je djelovao kao posrednik između Boga i naroda." Bilo bi bolje da smo tom prilikom upotrijebili neku drugu riječ; na primjer, Zastupnik. Strogo govoreći, Zakonski savez sačinjavao je vezu jedinstva između Boga i prirodnog Izraela, a Mojsije je bio Posrednik tog Saveza. Svećenik, strogo govoreći, nije bio Posrednik, nego je, pod uvjetima Zakonskog saveza koji je Mojsije posredovao, svećenik koji je obavljao službu bio Zastupnik, prijatelj i predstavnik Izraelaca pred sudom Božanske Pravde.

5.2. Neoprezna upotreba riječi „Posrednik“

Ovo dobro ilustrira previše neoprezan način na koji smo mi, i gotovo svi kršćani, navikli koristiti ovu riječ Posrednik. Na primjer, u ZORISTUDIJAMA (DAWN-STUDIES), Svezak V., više puta nazivamo našeg Gospodina "Posrednikom Pomirenja." Ovo je potpuno točno, ako se sudi po uobičajenim standardima našeg jezika kako ga svi općenito koristimo. U posljednje vrijeme, međutim, ovaj je Časopis nastojao skrenuti pozornost Gospodinovog naroda na činjenicu da Biblija koristi riječ Posrednik u užem smislu te je poticao da svi Istraživači Biblije nastoje zauzeti

isključivo biblijsko stajalište te da koriste riječ Posrednik isključivo s tog stajališta.

Gore navedena ispravka pokazuje koliko je svima nama teško osloboditi se neke navike. Upotreba riječi Posrednik u Svetom pismu ograničena je na posredovanje Saveza između Boga i čovjeka. Pretpostavka je da je Bog, budući da je potpuno nesklon odobravanju grijeha u bilo kojem stupnju, ne samo osudio grijeh u ocu Adamu i njegovoj rasi, nego je prekinuo svako zajedništvo s grešnicima, koje je pravda osudila na smrt. Ipak, Bog je u svom milosrđu već bio naumio pomirenje između sebe i onog dijela ljudske rase koji bi mogao željeti zajedništvo s njim na temelju pravednosti.

5.3. Obrisana Božanska namjera

Božanska namjera bila je ocrтана u tri velika Saveza. Prvi, ili onaj sveobuhvatni, sklopljen je s Abrahamom. Drugi, ili Zakonski savez, sklopljen je s Izraelom na brdu Sinaj. On nije ukinuo niti stavio na stranu prvi Savez, već je bio tek dodatak njemu, koji je u određenoj mjeri umanjio bogatije blagoslove, što se Izraelaca tiče. Njihov Zakonski savez, za koji su mislili da vodi u život, na njihovo suprotno otkriće osudio ih je na smrt kao nedostojne života. Bog alegorijski ilustrira ova dva Saveza s dvjema Abrahamovim ženama, kao što sv. Pavao objašnjava u Galacanima 4. Izvorni Savez predstavljala je Sara, Abrahamova žena; dok je Zakonski savez predstavljala Hagara, ropkinja, a ne vjenčana žena. Kao što je Sara dugo bila nerotkinja, tako je i Božji Savez s Abrahamom bio jalov. Zakonski savez ropstva, predstavljen Hagarom, donio je najprije židovski narod, predstavljen u alegoriji Jišmaelom, koji, međutim, nije mogao biti baštini izvornog Saveza. Kao što su s vremenom Hagara i njezin sin bili kažnjeni zbog ponosa i svađe te odbačeni, tako je i židovski narod, razvijen pod Zakonskim savezom, bio odbačen iz Božanske naklonosti, kao što je predstavljeno Učiteljevim riječima: "Eto, vaša se kuća ostavlja vama pusta."

5.4. Sarina neplodnost kao tip

Kao što je Sara dugo bila nerotkinja, sve do nakon što se Hagarin sin rodio i postao progonitelj, tako je i Abrahamski ili Sarin savez, koji je trebao

proizvesti Mesiju, dugo bio jalov. Taj Sarin savez u međuvremenu je proizveo Gospodina Isusa i različite udove njegovog Tijela. "Abrahamovo sjeme", "Sjeme Obećanja", bit će u potpunosti rođeno kada posljednji ud Izabrane Crkve, koja je Mesijino Tijelo, bude izdržao kušnje i bio primljen iza zavjese, dovršavajući time Prvo Uskrsnuće "Krista kao Prvine." Ne griješimo u pogledu ovoga, nego poslušajmo apostolove riječi: "A mi smo, braćo, kao Izak, djeca obećanja," to obećano Sjeme kroz koje će, s našim Gospodinom i Glavom, Bog "blagosloviti sve obitelji na zemlji." — Gal. 3:29.

5.5. Novi savez — Ketura

Imajte ovu stvar jasno pred umom i primijetite da su do sada postojala samo dva Saveza, stari, ili izvorni, i Zakonski savez, koji je dodan četiri stotine i trideset godina kasnije. — Gal. 3:17.

Pod ovim su razvijene samo dvije klase: prirodni Izrael i duhovni Izrael. Ali alegorija se nastavlja: "Jer Sara je umrla" i Abraham je uzeo drugu ženu, Keturu, koja je predstavljala još jedan Savez, nazvan u Svetom pismu Novi savez. Abraham je imao mnogo djece po Keturi, što je tipiziralo mnoštvo djece Božje po Novom savezu tijekom Tisućljeća, ali nitko od njih nije baštinik. Kao što je pisano: "Sve što ima, on je dao Izaku." Djeca Kature su stoga primila svoj blagoslov kroz Izaka, i predstavljaju klasu restitucije u Tisućljeću, koji će biti blagoslovljeni kroz antitipičnog Izaka, naime, Krista. Dvije stvari ovdje treba imati na umu: Prvo, Ketura nije postala žena ili Savez sve do nakon Izakovog vjenčanja, što je tipiziralo brak ili zajednicu između Krista i Crkve na kraju ovog doba. Drugo, Abraham nije oženio Keturu dok Sara nije bila mrtva. Drugim riječima, ovaj Novi savez koji je tipizirala Ketura ne postaje žena ili Savez sve dok onaj izvorni Savez, kojeg je predstavljala Sara, ne donese Sjeme, Mesiju, kroz kojega će djeca Kature, podložnici Novog saveza, primiti svoj blagoslov. Slijedom toga svima bi trebalo biti jasno da Mesija, Krist, Glava i Tijelo, nije potomak Novog saveza, Kature, već potomak starog, onog izvornog Saveza — Sare.

5.6. Prvi spomen Novog saveza

Prvi spomen Novog saveza (Jer. 31:31) bio je proročanski — izjava Židovima da im je Bog namjeravao dati bolji Savez od Zakonskog saveza, za koji su otkrili da je ropstvo i da vodi u smrt. Da se obećanja Novog saveza nisu odnosila na onaj izvorni koji je predstavljala Sara očito je, ne samo iz činjenice da se on naziva novim, nego i iz činjenice da im je on trebao donijeti zemaljska bogatstva, blagoslove, Restituciju itd., dok je izvorni Savez trebao donijeti Duhovno Sjeme.

5.7. Obećanje Novog saveza

Obećanje Novog saveza jest: "Izvadit ću kameno srce iz vašeg tijela i dat ću vam srce od mesa, i vaših grijeha i bezakonja više se neću spominjati." To će biti veličanstveno za Izrael, a naknadno i za svijet čovječanstva. Za njih će to značiti Restituciju i djelovat će tijekom cijelog Tisućugodišnjeg doba, do čijeg kraja više neće biti kamenih srca; već će čovječanstvo biti podignuto iz stanja grijeha i smrti natrag do potpunog savršenstva ljudskosti, na sliku Božju u tijelu, sa srcem punim suosjećanja, ljubavi i dobrote, srcem od mesa.

5.8. Razlika između saveza

Razlika između našeg Sarinog saveza, onog izvornog, i ostala dva je u tome što i Zakonski savez i Novi savez imaju Posrednike, dok naš Savez, onaj izvorni, nije imao Posrednika — nije mu trebao.

5.9. Novi savez u usporedbi sa Zakonskim savezom

Sveti Pavao ističe da je Mojsije bio Posrednik Zakonskog saveza i da u izvornom, ili Sarinom savezu nije bio potreban nikakav Posrednik. (Gal. 3:19, 20.) Međutim, Novi savez će imati Posrednika; kao što Sveto pismo jasno objavljuje: "Krist je Posrednik Novog saveza." (Heb. 9:15; 12:24.) Ovaj Novi savez uspoređuje se sa Zakonskim savezom, a Krist, Posrednik Novog saveza, uspoređuje se s Mojsijem, Posrednikom Zakonskog saveza, pokazujući da je Novi savez bolji od Zakonskog saveza jer ima boljeg Posrednika (Heb. 8:6), te da on zamjenjuje Zakonski savez: ali on nije bolji od onog izvornog ili Sarinog saveza.

5.10. „Tajna“

„Tajna“ je u tome što je Crkva, odabrana i iz Židova i iz pogana da bude Tijelo Kristovo, su-nasljednica s njim u Abrahamskom savezu i u cijeloj njegovoj baštini. Samo oni koji razaznaju tu istinu, koja je još uvijek „Tajna“ za svijet i nominalnu Crkvu, spremni su razumjeti „Božanski Plan Vjekova“ u cjelini.

5.11. Krv Novog saveza

Kada je naš Gospodin pred svojim učenicima postavio prvu Spomen-večeru, izjavio je za čašu: „Ovo je krv Novog zavjeta, koja se proljeva za mnoge na otpuštenje grijeha.“ Primijetite da je krv Novog saveza prolivena za mnoge, svijet čovječanstva; ali samo je nekolicina, „malo stado“, učenici, „Tijelo Kristovo“, bila pozvana da iz nje piju, da sudjeluju s njim u toj čaši. Već 1800 godina ta čaša se prosljeđivala svima posvećenima. Onima koji su odbili piti iz nje, njihova su imena izbrisana s popisa Izabranih, Klase Zaručnice, Kraljevskog Svećenstva. Oni koji iz nje piju imaju obećanje da će dijeliti sa svojim Gospodinom i Glavom u svem njegovom velikom djelu kao Abrahamovo Sjeme. Tako je naš Gospodin rekao svojim učenicima koji su tražili da sjede na Njegovom Prijestolju: „Možete li piti čašu koju ja pijem i krstiti se krštenjem kojim se ja krstim?“ (Marko 10:39.) Hoćete li u potpunosti izvršiti zavjet posvećenja do smrti koji ste sklopili i zbog kojeg ste ubrojeni u udove mog Tijela? Ako je to vaša volja, stavit ću vas na kušnju, da vaš poziv i izbor učinim sigurnim.

5.12. Privilegija poznavanja „Tajne“

Oni kojima je dano upoznati „Tajnu“ Kraljevstva Božjega (i nitko drugi) mogu vidjeti da je cijelo ovo Evanđeosko doba, od vremena krštenja našeg Gospodina na Jordanu pa do sadašnjeg vremena te do upotpunjavanja Crkve, onaj jedan veliki Dan pomirenja, onaj jedan veliki Dan Višnjeg poziva u Kraljevstvo, onaj jedan veliki Dan dijeljenja Kristovih patnji, kako bismo također mogli imati udjela u njegovoj slavi koja slijedi.

5.13. Rad pod različitim savezima

Sav naš rad, prema tome, jest samo „ispunjavanje onoga što nedostaje od Kristovih nevolja.“ (Kol. 1:24.) Kada se sve te nevolje ispune, uslijedit će slavno djelo Tisućugodišnjeg doba. To djelo dolazi pod Novim savezom, pri čemu će Izrael prvi sudjelovati, a nakon njega svi narodi. Svijet u sljedećem dobu neće biti blagoslovljen pod našim Sarinim savezom, čije je Sjeme duhovno — ništa više nego što smo mi sada blagoslovljeni pod Keturinim savezom, Novim savezom, čije je sjeme prirodno, zemaljsko.

5.14. „Čaša“, i Kristova i Crkvena

Kada je naš Gospodin rekao: „Ova je čaša krv Novoga saveza,“ trebali bismo razumjeti da je čaša primarno njegova, a sekundarno naša, koji smo Njegovo Tijelo, koji je s njim dijelimo i iz nje pijemo. Neće od nje ništa ostati za druge da kasnije iz nje piju, jer njegova zapovijed glasi: „Pijte iz nje svi.“ Stoga je primarno krv ili smrt našeg Gospodina bila ono što je bilo nužno za pečaćenje Novog saveza, ali po Božanskom uređenju krv ili smrt njegove Crkve je također učinjena nužnom. Slijedom toga, Novi savez se ne može zapečatiti, dovršiti, učiniti djelotvornim, sve dok ne umru svi „udovi Tijela“, kada će se izvršiti „bolja žrtva“ Velikog Svećenika. Stoga je sasvim prikladno da se smrt ili krv našeg Gospodina spominje kao krv Novog saveza, iako ona ne biva primijenjena dok on ne žrtvuje sve udove svog Tijela. Zatim će primijeniti svu krv, svu žrtvu, svu zaslugu smrti, kao svoju vlastitu, u ime svijeta i zapečatiti Savez s Bogom u ime ljudi. Nakon što zapečate Savez s Ocem, Krist i Njegova Crkva će odmah pristupiti velikom djelu mirenja svijeta, obnavljajući svijet u sklad s Ocem.

5.15. Samo grijesi Crkve poništeni

U vezi s ovim, primijetite da su do sada poništeni samo grijesi Crkve; jer, iako je smrt našeg Gospodina sadržavala sasvim dovoljnu zaslugu za grijehe cijeloga svijeta, ta se zasluga još uvijek nije primijenila ni na koga drugoga osim na vjernike. Stoga čitamo da je naš Gospodin uzašao na visinu, da se tamo „pojavi u Božjoj prisutnosti za nas“ — vjernike. Upravo zato što

nije primijenio zaslugu svoje žrtve na nevjernike mi čitamo da "cijeli svijet leži u Zlome." Ovo je u potpunosti u skladu s ovim žrtvama za grijeh Dana pomirenja; prvom za kućanstvo vjere, Crkvu, Kraljevsko Svećenstvo, i drugom za sav narod, koji predstavlja čovječanstvo općenito, svijet. Neka nitko ne padne u zabludu misleći da Crkva vrši bilo kakvo prinošenje Bogu. Mi smo, po tijelu, mrtvi, i mi smo udovi Tijela Velikog svećenika isključivo kao Nova Stvorenja. Veliki svećenik je onaj koji vrši svo prinošenje, a Glava tog Svećenika predstavlja cjelokupno Tijelo. "Imamo Zastupnika kod Oca."

5.16. Zašto izvorni Savez nije imao Posrednika

Imajte na umu da naš Savez, onaj izvorni, nije imao Posrednika. Nije ga trebao, jer nije pokušavao uskladiti buntovnike s Božanskim Savezom, kao što to namjerava učiniti Novi savez. Svijet, "koji leži u Zlome," kao što je rečeno u recima prispodobne: "Nećemo da ovaj vlada nad nama," trebat će snažna sputavanja, prisilu i udarce tijekom Tisućljeća da ih se primora na poslušnost. Kao što je pisano: "Svako će se koljeno prignuti i svaki jezik priznati," ovo je samo preliminarno kako bi mogla započeti vladavina pravednosti, te kako bi svi mogli iskusiti blagoslov Božanske vladavine; kako bi oni koji to žele mogli doći s njom u sklad. Posrednik je neophodan, a Mesija, Glava i Udovi, bit će taj Posrednik u čije će ruke kontrole tijekom Tisućljeća biti stavljen cijeli svijet, tako da ni oni voljni i poslušni neće biti izravno predstavljeni Ocu sve do kraja te Posredničke vladavine.

5.17. Otac privlači Crkvu Kristu bez Posrednika

Ali kako je to sada drugačije! Čim su naše oči prepoznale "Janjeta Božjeg koje odnosi grijeh svijeta," i čim su naše uši čule poruku Božje ljubavi, nama nije trebala prisila. Naprotiv, sam nas je Otac privukao Kristu, i, prihvativši Krista te opravdani vjerom u Njegovu krv, on nas odmah predstavlja Ocu i potiče nas da svoja tijela prikažemo Ocu. Kada to učinimo, te su žrtve prihvaćene u Ljubljenu, a mi smo začeti svetim Duhom te odmah postajemo djeca Božja, sunalsljednici s Isusom Kristom, našim Gospodinom,

u nerazapadljivo naslijeđe.

5.18. Potreba Crkve u pogledu krvi, Posrednika i Zastupnika

Ova Nova Stvorenja koja je Bog prihvatio su ta koja ne trebaju Posrednika. Nama doista treba krv Vječnog saveza i još uvijek nam treba Zastupnik kod Oca, zbog nevoljnih slabosti našeg tijela. Radujmo se neprestano u našem Otkupitelju i Zastupniku bez kojega ne možemo ništa učiniti i radujmo se što nas je, po Gospodinovoj providnosti, Čovjek Krist Isus, Posrednik između Boga i ljudi (svijeta), udružio sa sobom kao svoje udove kako bismo sudjelovali s njim u njegovom velikom djelu pomirenja svijeta. Radujmo se što nas je Gospodin učinio "sposobnim slugama Novog saveza," te što nam sada sa svojim Gospodinom može biti dopušteno da poslužujemo, da polažemo svoje živote te se tako pripremamo da budemo sluge i poslužitelji tog Novog saveza svijetu općenito prilikom Drugog dolaska našeg Gospodina.

5.19. Inauguracija Novog saveza

Tada će doći antitip Mojsija — inauguracija Zakonskog saveza. Mojsije je sišao s Gore iz Gospodinove prisutnosti s velom preko lica, i poškropio je krvlju sav narod. Tako ćemo se i mi, nakon što budemo promijenjeni na slavu razinu duhovnih bića, biti sakriveni velom od ljudskih očiju, te djelujući kroz drevne dostojanstvenike i ostale pokazati svim ljudima, cijelom svijetu, činjenicu da je Božanska Pravda zadovoljena, i poškropit ćemo ih, očistiti ih, opravdati i dovesti ih u sklad s Gospodinom tijekom Tisućljeća.

6. O VELIKOM POSREDNIKU

6.1. Objašnjavanje „Skrivene tajne“ četrdeset godina

Već četrdeset godina nastojimo pokazati onima koji imaju duhovne oči i uši razumijevanja da je "skrivena tajna" "Krist u vama, nada slave." — Kol. 1:27.

6.2. Tajna za Židove i pogane

Kristov Duh u vama sada vodi do samožrtvovanja, samoodricanja, nošenja križa, itd. — "ispunjavajući ono što nedostaje Kristovim nevoljama." To je tajna za Židove, pogane i nominalne kršćane koji ne razumiju zašto bismo mi bili pozvani na zajedništvo u Kristovim patnjama i koji omalovažavaju naše radovanje što ćemo uskoro postati dionici Kristove slave u Prvom uskrsnuću. Ova tajna, skrivena od prošlih vjekova i razdoblja, sada se obznanjuje svetima i nikom drugom; a ako se svetost izgubi, razumijevanje tajne nesumnjivo nestaje s njom.

6.3. Klasa Tajne antitipični Izak

Apostol objašnjava da klasa tajne (Isus Glava i Crkva njegovo Tijelo) jesu antitipični Izak, baštini Abrahamskog saveza — potomstvo Sarinog saveza. (Gal. 3:16-29.) Židovi to ne znaju, već se i dalje uzdaju u svoj Zakonski savez, sklopljen na Sinaju. Većina kršćana ne zna za to, već i dalje misle o sebi kao da su nekoć bili pod Zakonskim savezom kao Židovi, sve dok, kako oni misle, pri prvom dolasku našeg Gospodina, on nije zapečatio Novi savez s Duhovnim Izraelom. Koliko smo samo puta pjevali: "Slobodni od Zakona, o sretnog li stanja", i "Prokleti od Zakona i shrvani padom, Krist nas je otkupio, jednom zauvijek."

6.4. Žrtva antitipičnog Izaka donosi krv Novog saveza

U ovim je izjavama primjesa i istine i zablude, a mi nismo bili u stanju razlikovati to dvoje sve dok se "tajna" nije počela razrješavati. Istina o toj temi "tajna" je za nominalnog kršćanina, iako je jasno izražena u nadahnutoj Riječi, naime, da su prirodni Izrael i njihov Savez odbaceni iz Božanske milosti; da je Krist Isus osvojio nagradu Zakonskog saveza i da je Glava Crkve, Krist, Izakovo Sjeme Abrahamskog saveza. Uдови Kristovog "Tijela" pozivaju se i biraju i nalaze se vjernima tijekom ovog Evanđeoskog doba i bit će upotpunjeni s njegovim završetkom. Žrtva ovog antitipičnog Izaka (Glave i Tijela) donosi krv Novog saveza, koja će ga uskoro zapečatiti ili ratificirati te ga učiniti djelotvorno za Izrael kao Novi (zakonski) savez, umjesto njihovog Starog Zakonskog saveza. On će imati antitipičnog

Posrednika, umjesto Mojsija, i vječne blagoslove, umjesto privremenih, i živa djela vjere i poslušnosti umjesto mrtvih. Drago nam je što imamo pomoć s bilo koje strane u iznošenju ovih stvari pred "kućanstvo vjere."

6.5. Svjetlo je progresivno

Naši spisi, isječeni odavde i odande, mogu se prikazati kao kontradiktorni, baš kao što tvrde i ističu proturječnosti u Svetom pismu oni koji ga ne razumiju i koji mu se protive. Ako se naša izlaganja čitaju u njihovom pravom kontekstu, vidjet će se da su harmonično progresivna, kao što Sveto pismo daje naslutiti da se treba očekivati, govoreći: "Staza je pravednika kao blistava svjetlost, koja sja sve jače i jače do savršenog dana." — Izr. 4:18.

Reformacijski pokret bio je u pravom smjeru — svaka uzastopna reforma pokušavala se približiti pravom svjetlu. Završetak 2300 dana čišćenja svetišta (Vol. III, Pogl. X) zatekao nas je oslobođene od tradicija Babilona i ponovno utemeljene na svjedočanstvu Isusa, apostola i proroka, u nastojanju da upoznamo Gospodina. Ali oslobođenje od laži nije značilo da su sve dragocjene stvari Božanske Istine bile ispravno smještene i utvrđene u našem razumijevanju. Tako su, na primjer, Novi savez, njegovo pečačenje i njegovo djelo dragocjene činjenice, nipošto pogrešne; ali mi smo te činjenice bili pogrešno smjestili, slijedeći tradicije Babilona. Mi još uvijek imamo Novi savez i dalje cijenimo svako njegovo obilježje na isti način, ali shvaćamo da je bio pogrešno smješten; da je to Novi (zakonski) savez koji će biti zapečaćen ili učinjen djelotvornim Kristovom krvlju, zaslugom Kristove smrti, na kraju ovog Evanđeoskog doba, a ne na njegovom početku. Sveto pismo posvuda uči da će se Novi savez sklopiti "s domom Izraelovim i domom Judinim", a ne s Duhovnim Izraelom. Mi smo pod Savezom vjere ili milosti, izvornim ili Abrahamskim savezom, a nipošto pod Savezom zakona i djela, kakav je bio Stari zakonski savez, i kakav će biti Novi (zakonski) savez. Sada vidimo punu snagu apostolove izjave: "A mi smo, braćo, kao Izak, djeca obećanja" — djeca Abrahamskog saveza. — Gal. 4:28.

6.6. Izak tipičan za cijelog Krista

Isus je bio Glava tog Izaka, a Crkva udovi Izakovog Tijela. Cijeli antitipični Izak, "Abrahamovo Sjeme," bio je predstavljen tipičnim Izakom i njegovom žrtvom. Krv (žrtva—smrt) cijelog antitipičnog Izaka jest ona koja će zapečatiti Novi savez s Izraelom, "Nakon onih dana." (Jer. 31:31.) Činjenica da antitipični Izak ne treba biti samo Isus, nego i Crkva, jest Tajna koju Židovi nisu mogli shvatiti, i koju Babilon ne može shvatiti, a koju će "samo mudri razumjeti." — Dan. 12:10.

6.7. Pashalno janje tipiziralo isključivo Isusa

Pashalno je janje našlo svoj antitip isključivo u našem Gospodinu. To je u skladu s riječima: "Krist, naša Pasha, žrtvovan je za nas; zato svetkujmo." (1. Kor. 5:7, 8.) Pashalno janje bilo je pripremljeno cijelo, ne slomivši mu ni jedne kosti. Tako je ono predstavljalo samo našeg Gospodina, a ne njegove "udove," Crkvu. Naprotiv, u jednoj od žrtava dana pomirenja, ovan za žrtvu paljenicu bio je isječen na komade, a dijelovi su oprani, te zatim položeni zajedno s glavom na žrtvenik, predstavljajući tako Krista i njegove udove odvojeno, a ipak ujedinjeno, prinesene Bogu — udove pod zaslugom Glave.

6.8. Pashalno janje samo za prvorodence

Pasha nije bila za sve ljude, već samo za prvorodence. To je, dakle, simboliziralo Kristovo djelo za Crkvu ovog Evanđeoskog doba, koja je na drugom mjestu označena kao "Crkva prvorodenaca." Očito Crkva nema udjela u svom vlastitom izbavljenju, koje je u potpunosti djelo Božanske milosti i ljubavi. Kao što je pošteta ("mimoilaženje") prvorodenaca u Izraelu dovela do sklapanja Zakonskog saveza s Izraelom na brdu Sinaj, tako i pošteta Crkve Prvorodenaca tijekom ovog Evanđeoskog doba vodi do inauguracije Novog saveza za blagoslov prirodnog Izraela i svijeta. Mojsije, predstavljajući Krista, Glavu i Tijelo (koje Bog izabire iz čovječanstva tijekom ovog Evanđeoskog doba), postao je Posrednik Zakonskog saveza. Uzeo je krv junca i jarca te poškropio knjigu Zakona, koja predstavlja Boga ili Božansku Pravdu, a naknadno je poškropio i narod, vežući tako Boga i narod tim Savezom. Krv antitipičnog junca (Isusa) i

antitipičnog jarca, Crkve, zajedno će zapečatiti Novi (zakonski) savez. Antitip će uskoro biti tu. Podizanje antitipičnog Mojsija, antitipičnog Posrednika, uskoro će biti ostvareno.

6.9. Pečaćenje Zakonskog i Novog saveza

Kao što je Mojsije uzašao na brdo Sinaj, primio Zakon, donio ga Izraelu i na temelju njega zapečatio Savez, tako će i antitipični Mojsije uskoro uzaći na Goru Božju, Kraljevstvo, i ubrzo zatim će se pojaviti, ali pod velom, nevidljiv čovječanstvu, kako bi zapečatio Novi savez i stavio u funkciju sva njegova blagodatna milosrđa.

7. „JEDAN POSREDNIK“ — „ČOVJEK KRIST ISUS“

"Jer jedan je Bog, jedan je i posrednik između Boga i ljudi, čovjek Krist Isus, koji sebe daje kao otkupninu za sve, za svjedočanstvo u svoje vrijeme." — 1. Tim. 2:5, 6.

Naš tekst sadrži dvije misli: (1) Da je čovjek Krist Isus dao samoga sebe kao otkupnu cijenu za sve, i da će se svjedočanstvo o toj velikoj činjenici u pravo vrijeme proširiti na cijelo čovječanstvo.

7.1. Isus proročanski Posrednik prije nego što je rođen

(2) On, Otkupitelj, jest Posrednik između Boga i svijeta čovječanstva. Kao što je Sveto pismo proreklo Novi savez između Boga i Izraela, a kroz Izrael i sa svijetom, Sveto pismo je također proreklo velikog Posrednika za taj Novi savez. Apostol objavljuje da je Isus taj Posrednik. Proročanski je Isus bio Posrednik Novog saveza mnogo prije nego što je rođen (Malahija 3:1); rođen je kao Posrednik u istom smislu u kojem je rođen i kao Spasitelj. "Danas vam se rodio... Spasitelj, koji je Krist Gospodin." On je tada bio budući Spasitelj i budući Posrednik Novog saveza. Međutim, zapravo, naš Gospodin još nije ni Spasitelj ni Posrednik za svijet, i neće to biti sve do završetka ovog Evanđeoskog doba. On je već spasio vjernike kroz vjeru ili uračunato; ali apostol nam govori da će nam to spasenje biti doneseno pri objavljivanju našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista.

7.2. Posredovanje i Otkupna cijena povezani, a ipak odvojeni

Te dvije misli, naime, o posredovanju i otkupnoj cijeni, premda su udružene i povezane, jasno su odvojene misli. Naš Gospodin Isus započeo je djelo davanja otkupne cijene u vrijeme svog posvećenja, pri svom krštenju na Jordanu, a to je otkupiteljsko djelo dovršio na križu kada je povikao: "Dovršeno je." Život koji je tamo položio dovoljna je otkupna cijena za grijeha cijeloga svijeta; i svi će saznati za tu činjenicu te će je cijeliti u pravo vrijeme. Ali cijena nije bila primijenjena za čovječanstvo na Jordanu, a ni na Kalvariji. Žrtva našeg Gospodina bila je neophodna prije nego što je on mogao posredovati Novi savez. Morao je umrijeti kao žrtva za grijeh, kako bi postao prvorodenac od mrtvih, Posrednik, na duhovnoj razini. Zatim, da bi bio Posrednik svijeta, uskrsli Krist trebao je imati zaslugu ili otkupnu cijenu u ruci i, više od toga, trebao ju je predstaviti Bogu u ime svijeta, prije nego što je mogao preuzeti kontrolu nad svijetom i, posredstvom Tisućugodišnjeg Kraljevstva i pod uvjetima Novog saveza, ponuditi uzdizanje Adamu i njegovoj rasi — gore, gore, gore, iz sadašnjih stanja grijeha i smrti. Jednom riječju, Pravda je trebala biti zadovoljena u pogledu kazne izrečene Adamu koja je prenesena na njegovu rasu, prije nego što su se mogla uvesti velika vremena uskrsnuća ili restitucije pod Novim savezom.

7.3. Što je Krist učinio kada je uzašao

Kada je Krist (posjedujući punu otkupnu cijenu, dovoljnu za grijeha cijeloga svijeta) uzašao na visinu, on nije predstavio otkupnu cijenu u ime svijeta. Naprotiv, u skladu s Božanskim programom za odabir Crkve prvorodenaca, imenovani Posrednik za taj obećani Novi savez primijenio je zaslugu svoje žrtve, ne za svijet i poništenje njegovih grijeha, niti za pečačenje Novog saveza između Boga i svijeta čovječanstva — primijenio ju je "u našu korist," za grijeha Crkve, za grijeha posvećenih vjernika. "On je dao zadovoljštinu za naše grijeha," kao što će, uskoro na kraju ovog Doba, upotrijebiti svoju krv, zaslugu svoje žrtve (prošle kroz Crkvu) i primijeniti je pred Pravdom za zadovoljštinu grijeha cijeloga svijeta. — 1. Ivanova 2:2.

7.4. Služba u kojoj se Krist pojavljuje za nas

Naš Gospodin ima različite službe — Prorok, Svećenik, Kralj, Posrednik, Zastupnik, Sudac. Nije se kao Kralj pojavio u Božjoj prisutnosti i dao zadovoljštinu za naše grijeha — niti kao Sudac, niti kao Prorok, niti kao Posrednik Novog saveza. Pojavio se u Božjoj prisutnosti za nas kao Veliki svećenik naše vjeroispovijesti (ili reda) — kao naš Otkupitelj i Zastupnik kod Oca.

7.5. Svrha Izraelovog odbačenog stanja

Zašto je naš Gospodin dopustio Izraelu i svijetu da ostanu u odbačenom stanju ovih devetnaest stoljeća, nakon što je položio otkupnu cijenu, dovoljnu za grijeha cijeloga svijeta, i nakon što je priznat kao onaj koji će posredovati Novi savez pomirenja između Boga i čovječanstva?

7.6. Velika Tajna

Odgoda u primjeni otkupne cijene za opraštanje grijeha svijeta, odgoda u pečačenju Novog saveza s Izraelom čime bi se kroz njega i njih omogućio blagoslov svih obitelji na zemlji; odgoda u uvođenju "vremena obnove svih stvari" pod uređenjem Novog saveza, u posebnu je svrhu. To je zato da bi se omogućio izbor ili odabir Crkve, koja je Tijelo Kristovo. "Ovo je velika tajna; a ja govorim o Kristu i o Crkvi." (Efež. 5:32.) Ova tajna, koju malo tko može razumjeti, sastoji se u tome da je određenoj klasi, opravdanoj kroz vjeru, dopušteno pridružiti se svome Otkupitelju kao sudionici u njegovoj žrtvi, njegovim patnjama, njegovoj smrti, kako bi im mogao biti darovan udio s njim u njegovom slavnom djelu Tisućugodišnjeg Kraljevstva — u blagoslivljanju prirodnog Izraela i svih obitelji na zemlji pod odredbama Novog saveza — koje će on zapečatiti ili učiniti obvezujućim i operativnim svojom primjenom svoje zaslužne žrtve u ime svijeta. "Tajna je Gospodnja s onima koji ga se boje (štuju), i on će im pokazati svoj Savez." (Ps. 25:14.) "Vama je dano znati tajne Kraljevstva nebeskoga" (Mat. 13:11), ali svima onima vani ove se stvari govore u prispodobama i zagonetnim izrekama, kako bi slušajući mogli čuti, a ne razumjeti.

7.7. Nije na nama da bismo niže svećentvo

Nije na nama da određujemo tko pripada ispravno posvećenom nižem svećenstvu kojem je dopušteno sudjelovati s Velikim svećenikom u njegovom žrtvenom djelu tijekom ovog Evanđeoskog doba i koje će, kao udovi njegovog Tijela, uskoro dijeliti njegove slave, tipizirane Melkisedekovim svećenstvom — "svećenikom na svom prijestolju" koji će blagoslivljati Abrahama i njegovo sjeme te sve obitelji na zemlji pod Novim savezom. Blagoslovljene su naše oči ako možemo vidjeti ovu "Tajnu"! Blagoslovljena su naša srca ako cijenimo privilegiju koju posvećeni uživaju tijekom ovog Evanđeoskog doba sudjelovanja u Kristovim patnjama, u Kristovoj smrti — pijenja iz njegove čaše i uranjanja u njegovu žrtvenu smrt! Samo oni koji na taj način žrtveno pate s njim kao njegovi udovi dobit će udio s njim u slavi kao njegovi sunasljednici — kao udovi velikog Proroka, Svećenika, Kralja, Posrednika, Suca svijeta.

7.8. Odgoda u pečaćenju Novog saveza nije slučajna

Jednom riječju, dakle, odgoda u pečaćenju Novog saveza i blagoslivljanju Izraela, te blagoslivljanju svih obitelji na zemlji kroz Izrael, nije slučajna, nego sasvim iz Božanske namjere. Ovih gotovo devetnaest stoljeća je u svrhu pronalaženja posebne klase čovječanstva, "ne od svijeta, kao što ni Krist nije bio od svijeta" (Ivan 17:16), nego izabrane iz svijeta; te pružanja ovima prilike da s njim pate kao njegovi udovi i tako na kraju ovog doba kroz Prvo Uskrsnuće budu prepoznati kao njegovi udovi, dionici u njegovom uskrsnuću, dionici njegovih slava. Drugim riječima, Bog je naumio da svi njegovi blagoslovi prođu kroz Isusa, ali da najprije dopusti odabir Crkve, koja će biti njegova Zaručnica, Suradnica, Sunasljednica u svemu onome što je on naslijedio pod Abrahamskim savezom. Tako je pisano: "Ako ste Kristovi, onda ste Abrahamovo Sjeme i baštinici po obećanju" (Gal. 3:29) — baštinici svih privilegija obećanja, suradnici u cjelokupnom djelu blagoslivljanja svih obitelji na zemlji. Crkva je, stoga, prema Svetom pismu proglašena Kraljevskim svećenstvom koje će, tijekom Tisućljeća, dijeliti Otkupiteljevo prijestolje. Oni su proglašeni suradnicima s Isusom u djelu su-

đenja svijetu. Kao što čitamo: "Ne znate li da će sveti suditi svijetu?" (1. Kor. 6:2.) Oni trebaju biti udovi velikog Proroka, velikog Učitelja — "Proroka će vam Gospodin Bog vaš podignuti između vaše braće." (Djela 3:22.) Podizanje udova ovog velikog Proroka u procesu je gotovo devetnaest stoljeća. Glava je prva podignuta. Uskoro će biti podignuti i udovi njegovog Tijela, dionici u "njegovom uskrsnuću." Slično tome oni su udovi velikog Posrednika između Boga i ljudi te će imati posla sa svakom značajkom djela posredovanja tijekom Tisućljeća. Gospodin, Glava, uvijek će biti Glava Crkve. Kao što apostol kaže, Bog je dao Krista da bude Glava nad Crkvom, koja je Njegovo Tijelo — Glava nad svima, Bog blagoslovljen zauvijek. — Efež. 1:22, 23.

7.9. Krist se pojavio kao Zastupnik, ne Posrednik, za Crkvu

Vidjeli smo kako se naš Gospodin, kada je uzašao na visinu, pojavio za Crkvu, isključivo za kućanstvo vjere, kao njihov Veliki svećenik, kao njihov Zastupnik, ali ne kao njihov Posrednik, jer Crkva nije pod Novim savezom, jednako kao što ni njihov Gospodin i Glava nije bio pod Novim savezom. On je Abrahamovo Sjeme pod izvornim Abrahamskim savezom. Mi, njegova Crkva, također smo Abrahamovo Sjeme pod tim Savezom. "Ako ste Kristovi, onda ste Abrahamovo Sjeme, i baštinici po Obećanju," Savezu. — Gal. 3:29.

7.10. Razlog zašto je Novi savez bio neophodan

Novi savez bio je neophodan kao dodatak Savezu Vjere ili Abrahamskom savez jer, kako apostol izjavljuje, "Nemaju svi vjeru." (2. Sol. 3:2.) Velika većina Adamove rase toliko je pala da nije u stanju pristupiti Bogu kao što je to učinio Abraham, i kao što to čini istinita Crkva, kroz vjeru. Jedini način na koji se može koristiti velikoj masi čovječanstva, dakle, jest uspostava Posredničkog Kraljevstva, koje će silom suzbiti grijeh i sve što se protivi pravednosti, te dati čovječanstvu uzorak pravedne vlade, pravednog ponašanja, i iskustvenu lekciju koja će ilustrirati blagoslove koji će po Božanskom uređenju pripasti pravednima — uz odredbu da tko god pod povoljnom poukom Posredničkog Kraljevstva nauči ljubi-

ti pravednost i mrziti bezakonje, može dobiti veliki Božji dar, vječni život, kroz Isusa Krista našeg Gospodina, pod djelovanjem Novog saveza zapečaćenog s Izraelom, čiji će se blagoslovi dijeliti tijekom Tisućljeća.

7.11. Prirodni Izrael vršen i rešetan

Prisjetite se kako je naš Gospodin, prije odbacivanja prirodnog Izraela pri Prvom dolasku, ovršio i prosijao cijelu naciju i skupio svu klasu pšenice, sve "prave Izraelce," sve koji su imali Abrahamovu vjeru i koji su stoga bili prihvatljivi za blagoslove Abrahamskog saveza. Svi ovi bili su blagoslovljeni privilegijama Višnjeg Poziva — privilegijama sudjelovanja u patnjama Posrednika Novog saveza, da bi kasnije, kao udovi njegovog Tijela, budući da su sudjelovali u njegovom krštenju u žrtvenu smrt, mogli također sudjelovati u "njegovom uskrsnuću" u slavu, čast i besmrtnost; da bi, budući da su sudjelovali u ovoj čaši tuge — sudjelujući ili uzimajući udjela u "krvi Novog saveza," kasnije mogli s njim dijeliti njegovu čašu radosti u Tisućugodišnjem Kraljevstvu.

7.12. Služba Pomirenja povjerena Vjernima

Ovi, kojih ukupno "nema mnogo," ne trebaju čekati da ih se pomiri s Bogom silom, podložnošću, pod djelovanjem Posredničkog Kraljevstva Tisućugodišnjeg doba. Ovi su, kroz vjeru, već pomireni s Bogom smrću Njegova Sina; jer, kako apostol kaže, on nas nije samo pomirio, nego nam je povjerio i službu pomirenja, privilegiju, službu dovođenja drugih u pomireno stanje, u sklad s Bogom. Njihova je privilegija koristiti ovu službu sada prema onima koji imaju uši da čuju — slijedeći tako primjer Isusa i Apostola. Ali služba pomirenja koja je sada povjerena vjernima za uši koje vjeruju, proširit će se na svijet tijekom Tisućljeća. Cjelokupno djelo Posredničkog Kraljevstva, pod kontrolom velikog Posrednika, Kralja i njegovih pridruženih kraljeva i svećenika, bit će djelo pomirenja. Veliki Posrednik će pomiriti — ili podmiriti zahtjeve Pravde za grijehe cijeloga svijeta na kraju ovog Evanđeoskog doba iznošenjem zasluge svoje žrtve u korist svijeta, nakon što ta zasluga bude u potpunosti iskorištena i položena od strane Crkve, koja je njegovo Tijelo. Zatim će tijekom

Tisućljeća posredovati ili imati posla s "ljudima" — svijetom.

7.13. Kućanstvo vjere odvojeno od Svijeta

"Kućanstvo vjere" koje Bog može prihvatiti i prihvaća pod Abrahamskim savezom, Savezom Milosti ili Vjere tipiziranim Sarom (Gal. 4:22-31), nije samo mnogo manje, već se u svakom pogledu uvelike razlikuje od svijeta čovječanstva koji se u našem tekstu naziva "ljudima." Naš je Gospodin o onim prvim uvijek govorio kao o odvojenima i udaljenima od svijeta — "Vi niste od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta." Proročanstvo o izlivanju svetog Duha označava ih kao odvojene od ostatka svijeta. Na Pedeseticu i tijekom ovog Evanđeoskog doba, Bogu se svidjelo izliti svoj sveti Duh na svoje slugе i na svoje sluškinje — na one koji mogu stupiti i stupaju u odnos s njim kroz Krista, pod uvjetima vjere iz izvornog Abrahamskog saveza. Ali on nam kroz proročanstvo jasno pokazuje da će u pravo vrijeme on "izliti svoj Duh na svako tijelo" — na ljude — na svijet — na čovječanstvo.

7.14. Bogom dana ilustracija poziva Crkve

Ova jasna odvojenost klase Crkve, pozvane tijekom ovog Evanđeoskog doba pod posebnim blagoslovima Abrahamskog saveza, u zajedništvu s Gospodinom Isusom, jasno je i snažno prikazana u tipu Izaka i njegove zaručnice i sunasljednice, Rebeke. Abraham (kao tip Boga) poslao je svog slugu Eliezera (tip svetog Duha) da pozove zaručnicu za svog sina Izaka. Sluga je predstavio određene dokaze o svojoj misiji i autoritetu i, kada je Rebeka povjerovala i prihvatila Abrahamov prijedlog da postane Izakova zaručnica, primila je određene darove, koji su tipični za darove i plodove svetog Duha. Zatim je po vjeri krenula u susret svom zaručenom mužu. Ovo je Bogom dana ilustracija i u potpunosti je skladu sa svakim tekstom Svetog pisma. Ne čitamo da je Izak pozvao vlastitu zaručnicu i zatim djelovao kao posrednik između nje i svog oca, niti da je Izak imao ikakve veze s tim privlačenjem. U skladu s tim čitamo vlastite riječi našeg Gospodina: "Nitko ne može doći k meni (kao učenik, sljedbenik, sunasljednik u mom Kraljevstvu — kao ud moje Zaručnice) ako ga ne privuče Otac koji me posla." (Ivan 6:44.) I opet:

"Nitko ne uzima ovu čast sam sebi, nego onaj tko je od Boga pozvan, kao što je bio Aron." — Heb. 5:4.

7.15. Molitva za sve ljude

Pogledajte ponovno naš tekst; primijetite njegov kontekst! Zašto je apostol napisao ove riječi? Kontekst pokazuje da je savjetovao da se molitve trebaju upućivati za sve ljude, a ne samo za Crkvu; da bi molitva trebala uključivati kraljeve i one na vlasti. Naša molitva za njih ne bi trebala biti ta da oni postanu udovi Tijela Velikog svećenika i Posrednika za svijet, već bi naša molitva za njih trebala biti na liniji onoga što bi bilo od najveće pomoći za interese Crkve, izabrane klase koja se sada sakuplja — "da možemo voditi tih i miran život u svoj pobožnosti i poštenju." (1. Tim. 2:2.) Apostol nastavlja s objašnjenjem zašto bismo se u molitvi na ovaj način trebali sjećati svjetskih vladara. On kaže: "Ovo je dobro i prihvatljivo u očima Boga, našeg Spasitelja." Njemu je ugodno da mislimo velikodušno, suosjećajno, ljubazno o svijetu čovječanstva, jer on i sam tako misli o njima i namjerava, "želi da se svi ljudi spase [oporave od negativnih posljedica pada] i da dođu do spoznaje Istine." On ne želi da svi ljudi sada dođu do te spoznaje, jer zna da Sotona, bog ovoga svijeta, zasljepljuje umove mnogih kako ne bi mogli dobiti tu spoznaju, a njegovo vrijeme za vezivanje Sotone još nije došlo; ali, budući da je njegova volja da na kraju svi moraju doći do spoznaje Istine, stoga mora biti dobro i prihvatljivo u njegovim očima da se mi molimo za takve te da suosjećajno razmatramo njihove interese i dobrobit, kao povezane s našima.

7.16. Cijelo čovječanstvo bit će oporavljeno od smrtne presude

Kao potporu ovom stajalištu, da se cjelokupno čovječanstvo mora oporaviti od smrtne presude i dovesti do spoznaje Istine, apostol ističe da je Bog napravio ovu odredbu, naime, da kao što je jedan Bog, tako je i jedan Posrednik između Boga i ljudi — između Boga i svijeta. Činjenica da je ovaj Posrednik već umro za grijehe cijeloga svijeta kao otkupna cijena, te dodatna činjenica da ga je Bog priznao i visoko uzvisio, daje nam jamstvo da će se u konačnici ostvariti Božje mi-

lostive namjere u korist čovječanstva. Vidimo Boga i vidimo osuđeni svijet, a sada vidimo Posrednika predviđenog za pomirenje toga dvoga. Nakon više od tisuću i osamsto godina i dalje vidimo isto; ali dodatno vidimo da Gospodin poziva i posvećuje "malo stado" kao udove Posrednikovog Tijela pod ovom velikom Glavom Posrednikom. Tada će, pod uređenjima Novog saveza, čovječanstvo općenito primiti svoj udio u blagoslovima Isusove otkupne žrtve.

7.17. Svi su bili grešni, ali nisu voljeli grijeh

Svi su ljudi "po prirodi djeca gnjeva" — uključujući kućanstvo vjere (osim njegove Glave). Cijelo čovječanstvo su bili "neprijatelji Božji kroz zla djela," u smislu da su, zbog neznanja i pada, bili prekršitelji Božanskog Zakona, i stoga podložni Božanskoj osudi iznova, nakon što bi bili oslobođeni od smrtne presude za izvorni grijeh. Crkva i svijet, "ljudi," do sada su svi bili isti. Ovdje se, međutim, očituje razlika. Svi su bili grešni, ali nisu voljeli grijeh. Svi su bili nesavršeni u tijelu, ali neki su u svojim mislima željeli i tražili Boga. Bogu je bilo ugodno tijekom ovog Doba opravdati vjerom onoliko iz ove potonje klase koliko posjeduje oko vjere i uho vjere. Ostatak, koji je slijep i gluhi, tijekom Tisućljeća bit će podvrgnut sili, pod Posredničkim Kraljevstvom Krista. Njihove će se oči otvoriti i uši otčepiti, te će se svako koljeno prignuti i svaki jezik priznati.

7.18. Razlika u Božjem ophođenju s čovječanstvom

Ovdje vidimo različite klase, kao i razlog za razliku u metodama Božjeg ophođenja s njima. Privlačeći neke Kristu, On im dopušta da se pod plaštom Kristove pravednosti prikažu kao žive žrtve te da tako pravno umru kao ljudi. Istovremeno, On ih svojim svetim Duhom rađa u novu narav, kao udove i suradnike Njegovog Sina, velikog Kapetana njihovog spasenja. Njima kao Novim stvorenjima ne treba posrednik između njih i Oca, jer, kako Otkupitelj izjavljuje: "Sam vas Otac ljubi." (Ivan 16:27.) I sveti Pavao ponovno izjavljuje: "Tko će osuditi? Bog je taj koji opravdava." (Rim. 8:32, 33.) Ako je sâm Bog opravdao ove i prihvatio njihovu žrtvu, smatrajući je "svetom i ugodnom," njima sigurno ne treba posrednik koji bi stajao između Oca i njih,

već su oni sami u pripremi da postanu udovima Kraljevskog svećenstva, udovima Tijela velikog Posrednika.

7.19. Nema posrednika kada su priznati i od Oca i od Sina

Ali ovima je ipak potrebno ono za što Pismo izjavljuje da imaju, naime Zastupnika. Svijet, kojem je potreban posrednik i njegovo posredništvo Kraljevstvo, uvidjet će da im je Božja providnost to i osigurala. Crkva, kojoj treba Zastupnik, pronalazi da je Božja providnost već zadovoljila tu potrebu. "Imamo Zastupnika kod Oca, Isusa Krista pravednika." (1. Ivanova 2:1.) Ali mi (Crkva) nemamo posrednika kod Boga — posrednik bi bio potpuno neprimjeren, uplitanje u dragocjeni odnos Crkve kojeg su priznali i Otac i Sin.

7.20. Zašto nam treba Zastupnik

Ali zašto nam treba Zastupnik? Zato što, iako smo kao Nova stvorenja slobodni od osude i imamo najpotpuniji odnos s Ocem te mu možemo pristupiti na "prijestolje nebeske milosti da primimo milosrđe i nađemo milost za pomoć u svakom trenutku potrebe," mi Nova stvorenja, bez obzira na to, nemamo svoja nova tijela i nećemo ih imati sve dok ih ne primimo u Prvom uskrsnuću. U međuvremenu, prema Božanskom uređenju, mi moramo koristiti naša zemaljska tijela, za koja i Bog i mi priznajemo da su nesavršena. Budući da možemo djelovati samo kroz naša tijela, iz toga slijedi da "ne možemo činiti ono što bismo htjeli," jer "u našem tijelu ne prebiva savršenstvo." Ali ako, zbog slabosti ili neznanja tijela, pogriješimo, Božja providnost za nas je da će se naš Zastupnik, čija je otkupna zasluga primijenjena na nas, pojaviti za nas (figurativno primijeniti svoju zaslugu) za poništenje naših nenamjernih nedjela te nas tako pred Očevim očima održati bez mrlje ili bore.

8. O MESIJINOM POSREDNIŠTVU

8.1. Ivan 3:16 Pogrešno shvaćen

Čitamo: "Bog je tako ljubio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina, da tko god u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni." (Ivan

3:16.) Jedan brat tvrdi da se u ovom Svetom pismu riječ sin odnosi na Crkvu, Kristovo Tijelo, kao i na Isusa, Glavu tog Tijela. Je li to ispravno? Mi nismo tako razumjeli vaš govor o ovom tekstu tiskan u novinama pod naslovom "Najdragocjeniji tekst."

8.2. Neki vide Božanski plan samo u dijelovima

Zasigurno je takva sugestija pogrešna. Tekst se odnosi isključivo na našeg Gospodina Isusa. Kako bi inače on mogao biti "jedinorođeni?" Problem kod mnogih izgleda leži u tome što Božanski Plan vide samo u dijelovima te ih ne povezuju u jednu opću cjelinu. Pokušajmo ponovno ukratko locirati te dijelove i pokazati njihov međusobni odnos:—

8.3. Domet Božjeg plana

Božji Plan namijenjen je spasenju svijeta. Da bi to ostvario, Bog je poslao svog jedinorođenog Sina u svijet. Isus je žrtvovao svoj život, u skladu s Božanskim Planom, za spasenje svijeta. Usputno, zahvaljujući svojoj žrtvi, on je postigao Božansku narav — slavu, čast i besmrtnost — što ga je kvalificiralo da bude veliki Prorok, Svećenik, Posrednik i Kralj svijeta. Ali prije nego što započne svoje djelo za svijet, a u skladu s Božanskim Planom, mora se odabrati malo stado Isusovih sljedbenika koji idu njegovim stopama — izdvojenih iz svijeta. "Vi niste od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta." Kako bi oni mogli s Isusom sudjelovati u svom njegovom velikom i slavnom djelu za svijet tijekom Tisućljeća, moraju biti duhovna bića poput svoje Glave. Da bi im se omogućila ova "promjena" prirode iz ljudske u duhovnu, mora im se odobriti privilegija žrtvovanja ljudske naravi i njezinih prava, baš kao što je to učinio i njihov Otkupitelj, Glava, Preteča.

8.4. Nadoknađivanje nedostataka Crkve

Ali oni su s manama; jer, iako su čista srca, namjera i volje, nesavršeni su i grešni što se tiče njihovog tijela. Jednom riječju, oni nemaju nikakva zemaljska prava na život koja bi mogli žrtvovati. Stoga, kako bi im dao ta zemaljska prava na život koja oni žele žrtvovati, Otkupitelj

je zaslugu svoje žrtve prvo primijenio na njih, svoje posvećene sljedbenike i niže svećenike ili udove, prije nego ju je dao svijetu. Zasluga njegove žrtve, kao i restitucija ili zemaljska prava koja je njome u stanju osigurati svakom čovjeku, privremeno su preusmjereni sa svijeta na Crkvu, uz jamstvo da će "u pravo vrijeme" oni i dalje biti dostupni i djelotvorno za svijet.

8.5. Crkva prva kupljena

U skladu s ovim naumom, naš Gospodin Isus je, nakon svog uskrsnuća, uzašao na visinu i pojavio se u Božjoj prisutnosti "za nas," "u našu korist"; jer on nas je "kupio vlastitom dragocjenom krvlju" — zaslugom svoje žrtve zemaljskih prava. Mogao je jednako tako lako kupiti svijet, ali on je slijedio Božanski Plan i kupio je Crkvu. "Krist je ljubio Crkvu te sebe predao za nju." (Efež. 5:25.) Kao što je bila potrebna cjelokupna Gospodinova zasluga za bilo kojeg pojedinca, tako je bila potrebna i cijela za Crkvu, ne ostavljajući ništa neraspoređenim. Ali ovim uređenjem svijet ne smije biti zakinut za izvorno namijenjeni blagoslov. Dobit će ga u vrijeme koje je Otac odredio. Jedinorođenac Očev poslan je u svijet dovoljno vremena prije "pravog vremena" za izbavljenje svijeta, kako bi omogućio razvoj "tajne" — Crkve kao Mesijine Zaručnice.

8.6. Zemaljska prava uračunata

Primjena koristi Kristove žrtve na "kućanstvo vjere" njima uračunava zemaljska prava, zemaljsku restituciju, ljudsko savršenstvo itd., jedino radi prilike koju će im to pružiti da vjerom prime te blagoslove restitucije i vjerom ih žrtvuju — polažući ih kao što je učinio i njihov Gospodin — postajući mrtvi za zemaljske interese, nade itd., kako bi mogli postati živi kao njegovi udovi prema obećanim duhovnim milosrđima i blagoslovima. Ovo djelo opravdanja vjerom i žrtve po vjeri napredovalo je kroz cijelo ovo Evanđeosko Doba — antitipični Dan pomirenja. Cjelokupna je stvar bila pod kontrolom naše proslavljene Glave, Velikog svećenika, koji ovim sredstvom ne samo da opravdava, već i posvećuje antitipične svećenike i Levite. On tako priprema zastupništva i instrumente za blagoslov svijeta u njegovo "pravo vrijeme."

8.7. Poziv nižih svećenika je od Boga

S tim nižim svećenicima Otac ima posla izravno, iako preko Glavnog Svećenika, svog Predstavnika, njihovog Zastupnika. Njihov poziv je od Boga — "Da naviještate vrline onoga koji vas pozva iz tame u svoju čudesnu svjetlost." (1. Petr. 2:9.) Njihovo opravdanje je od Oca. "Bog je onaj koji opravdava." (Rim. 8:33.) Njihovo posvećenje je od Boga po Isusu. "A sam Bog mira neka vas posve posveti." (1. Sol. 5:23.) "Oče... posveti ih Istinom svojom: tvoja Riječ je Istina." (Ivan 17:17.) Dokaz da nas je Otac već primio kao "udove" Posrednika je davanje svetog Duha — prvo dano na Pedesetnicu. Duh začeca samo je predukus većeg blagoslova koji ćemo primiti od našeg Oca u našoj uskrsnoj "promjeni" — a to će biti kao udovi Pomazanog Posrednika, dionici "njegova uskrsnuća." (Fil. 3:10.) Posebno smo obaviješteni da je Otac uskrisio Isusa od mrtvih i da će Otac "i nas uskrisiti" vlastitom moći djelujući kroz Isusa našu Glavu. — 2. Kor. 4:14.

8.8. Kada se zasluga Kristove žrtve vrati

Kada se sve to ostvari, veliki Prorok, Svećenik, Posrednik i Kralj Tisućugodišnjeg doba bit će potpun, prema Božanskom predznanju i namjeri. Zatim će, na razne načine, kako je predstavljeno ovim raznim naslovima, antitipični Prorok, Svećenik, Posrednik i Kralj započeti s obnašanjem raznih službi predstavljenih tim naslovima "za svijet." Do tog vremena zasluga Kristove žrtve primijenjena na Crkvu kao restitucija po vjeri u potpunosti će biti vraćena Pravdi; jer će svi kojima je ta zasluga sada dodijeljena (tijekom ovog Doba) umrijeti ili će žrtveno vratiti zemaljska prava na restituciju.

8.9. Crkva nema potrebu za pravima na restituciju

Kao Nova Stvorenja, začeta Duhom, Crkva neće imati potrebe za pravima na restituciju niti za ljudskim savršenstvom, kao što ni naš Gospodin u svom uskrsnuću nije imao daljnje potrebe za zemaljskim šatorom ili njegovim pravima. Tako će sva Kristova zasluga za restituciju svijeta, privremeno posuđena Crkvi za opravdanje po vjeri kao temelj za žrtvu, sva ponovno doći u

ruke Pravde u korist našeg Gospodina Otkupitelja — čijim ćemo mi "udovima" biti. I tada će Otkupitelj, naša Glava, primijeniti na svijet onu zaslugu koja je sada posuđena nama. Ona se neće jednako posuditi svijetu da ju žrtvuju, već će im biti dana. Svijet neće imati priliku žrtvovati zemaljska prava i dobiti višu prirodu, jer će "prihvatljivo vrijeme," dan žrtvovanja, antitipični Dan pomirenja, tada završiti. Prava uskrsnuća koja će naš Gospodin dati svijetu na početku Tisućljeća neće samo poništiti njihove prošle grijehe, već će, pod uvjetima Novog saveza sklopljenog s prirodnim Izraelom, donijeti stvarnu restituciju, ljudsko savršenstvo i ljudska prava, onoliko broju ljudi iz čovječanstva koliko će se odazvati Tisućugodišnjim prilikama koje će veliki Veliki svećenik tada gotovo, ali ne sasvim, nametnuti nad njima.

8.10. Zakonski savez je tip Novog saveza

Kao što se vidi, Zakonski savez ostvaren s prirodnim Izraelom pod Mojsijem kao njegovim Posrednikom i Aronom kao njegovim svećenikom bio je tip Novog saveza s Kristom kao njegovim Posrednikom i Svećenikom ujedno — "po redu Melkisedekovu," kraljevskim svećenikom. Sadašnje Evanđeosko Doba je vrijeme za pronalaženje, iskušavanje i proslavljanje antitipičnog Posrednika, Glave i udova — antitipičnog Melkisedeka, Glave i udova. Božje ophođenje sa svijetom čovječanstva neće započeti dok Posrednik ne bude potpun, odnosno na drugoj slici, dok Kraljevski Svećenik ne bude potpun. Sva ta ophođenja bit će sa i kroz Posrednika, Svećenika. Uzgredno će Posrednikovo ophođenje sa svijetom biti kroz Izrael, "prirodno sjeme (djecu) Abrahamovo," pod uvjetima Novog saveza.

8.11. Majka Crkve

Izvorni Savez sklopljen s Abrahamom i tipiziran njegovom ženom Sarom naša je majka — majka Duhovnog Sjemenja, izravno začetog od Oca, predanog Abrahamom. (Gal. 4:24-26.) "A mi smo, braćo, po Izaku djeca obećanja" ili izvornog Saveza. "Ako ste Kristovi [udovi] onda ste Abrahamovo Sjeme i baštinici — po obećanju." "Koji ste god u Krista kršteni [uranjanjem u njegovu smrt] Krista ste obukli." (Gal. 3:27-29.) Mi nismo djeca ni starog Zakonskog saveza ni No-

vog (zakonskog) saveza; nego "Saveza koji je od Boga prije potvrđen u Kristu." — Gal. 3:17.

8.12. Čekanje na posljednje udove Kristovog Tijela

Ovo Sjeme Abrahamovo kao Oporučitelj ostavlja Izraelu (i kroz Izrael svijetu) sve zemaljske ili restitucijske privilegije osigurane Isusovom smrću i primijenjene od njega "u našu korist" a koje smo mi predali u smrti. Smrt Oporučitelja još nije u potpunosti ostvarena; stoga restitucijski blagoslov kasni i još nije počeo: Izraelov Novi (zakonski) savez sa svojim boljim Posrednikom i restitucijskom slavom mora čekati dok stvarno ne umre posljednji onaj za koga je Kristova zasluga uračunata kada se on pojavio "za nas" — jer, "oni će postići milosrđe po vašem milosrđu." Čak ni Drevni dostojanstvenici (koji su već proglašeni prihvatljivima Bogu) ne mogu dobiti stvarnu restituciju sve dok i posljednji ud Oporučitelja ne umre i ne prođe iza zavjese. Tako apostol objavljuje — Novi savez ili oporuka ili ostavština nema snagu, "nije na snazi dok živi oporučitelj." — Heb. 9:16, 17.

8.13. Tijelo Kristovo pod različitim savezima nedosljedno

Zasigurno je nedosljedno i nebiblijsko tvrditi da se Tijelo Kristovo razvija pod različitim savezima. Čini se jednako nedosljednim tvrditi da se Krist duhovne razine razvija kroz žrtvu vjere zemaljskih prava, pod istim Savezom po kojem će svijet osigurati zemaljska prava koja se nikada neće žrtvovati.

9. ISUS SVEĆENIK (A NE POSREDNIK) CRKVI

9.1. Pravi svećenik posreduje između Boga i palih ljudi

Svećenik u jedinom pravom smislu posrednik je između Boga i palih stvorenja, da obnovi i uspostavi sklad na zakonskoj osnovi. Pitam se onda,

9.2. Isus, iako Svećenik, nije Posrednik Crkve

Nije li Isus Svećenik Crkvi i ne bi li to podrazumijevalo da je on Posrednik Crkve, da obnovi i uspostavi sklad na zakonskoj osnovi?"

9.3. Udovi Crkve su Nova Stvorenja i ne trebaju Posrednika

Odgovaramo, Ne. Nakon što smo postali udovi Crkve mi smo Nova Stvorenja, kojima je staro prošlo i sve postalo novo i protiv kojih nema osude. Nova Stvorenja se ne obnavljaju. Nije istina da smo isprva bili Nova Stvorenja i da smo pali iz tog stanja i da trebamo biti vraćeni u njega. Pali smo kao ljudska stvorenja i kao takvi se nikada nećemo "vratiti u sklad s Bogom na zakonskoj osnovi." Takvu je restituciju Bog pripremio za svijet tijekom Tisućljeća, ali ne i za Crkvu. Kao Nova Stvorenja mi smo udovi Svećenika koji će tako obnoviti svijet — naš Gospodin je Glava, a mi smo njegovi "udovi." Slika budućnosti je ona Melkisedekova — svećenik na svom prijestolju.

9.4. Isus, Veliki svećenik naše vrste svećenika

Kada čitamo: "Zato, promotrite Isusa, Velikog svećenika naše vjeroispovijesti," to znači Glavni Svećenik naše vrste ili reda svećenika. Moramo ga smatrati našim primjerom, da kao njegovi udovi možemo prinijeti naše žrtve onako kako je on, naš Preteča, prinio sebe. Kao svećenik koji nas prima kao udove svog vlastitog Tijela, Crkvu, njegov stav prema nama nužno bi bio jednako drugačiji kao što je različit odnos u koji smo primljeni. Isus je primio apostole zbog njihove vjere i posvećenja prije nego što je umro za njihove grijehe i prije nego što se "pojaviо pred licem Božjim za nas" kako bi izvršio pomirenje za njihove i naše grijehe i osigurao im i nama dokaz pomirenja s Ocem — začeo sve tim Duhom. Pojavio se za sve iz iste klase — ne kao Posrednik, već kao Zastupnik primjenjujući svoju krv u našu korist zbog naše vjere i poslušnosti.

9.5. On je Zastupnik za sve koji ga slušaju

"Zapažam da činite jasnu razliku između Crkve i svijeta po pitanju pomirenja za grijeh — do-

kazujući (vjerujem biblijski) da je naš Gospodin do sada izvršio pomirenje s Pravdom samo u korist posvećenih vjernika, a to pomirenje za grijehe svijeta neće se izvršiti sve do završetka ovog Evanđeoskog doba, kada će veliki Svećenik predstaviti zaslugu svoje otkupne žrtve u korist svijeta, kao što se ona sada pripisuje Crkvi: samo što se sada dodjeljuje Crkvi kao temelj za žrtvovanje do smrti tijela i svih njegovih zemaljskih prava, dok će buduće pripisivanje svijetu biti za život i stvarnu restituciju.

9.6. Otac privlači sada, Sin kasnije

"Također zapažam vaše izlaganje da će privlačenje svijeta biti tijekom Tisućugodišnjeg doba i po velikom Mesiji pod uređenjem Novog saveza te da poziv vjernika tijekom ovog Evanđeoskog doba nije od Sina, nego od Oca, i to ne pod Novim savezom, već pod Abrahamskim savezom. Slažem se da stihovi iz Svetog pisma koje navodite potvrđuju vaš stav.

9.7. Oni koje Otac sada privlači drugačijeg su karaktera

"Također bilježim vašu tvrdnju da su oni koje Otac privlači tijekom Evanđeoskog doba drugačijeg karaktera od svijeta općenito te da to objašnjava Božje posebno ophođenje s njima — njihovo opravdanje vjerom i ponuda da sudjeluju u Mesijinoj žrtvi te sudjeluju u slavama njegovog Tisućugodišnjeg Kraljevstva. No tu sam donekle zbunjen, pa stoga slijedi sljedeće pitanje.

9.8. Po prirodi djeca gnjeva kao i ostali

"Ali kako možemo uskladiti ovo izlaganje s apostolovom izjavom? Nakon što općenito govori o svijetu, čini se da objavljuje da smo mi koji smo primili Krista nekoć bili u istom bezbožnom stanju. Njegove riječi glase: 'U kojima ste nekada živjeli po eonu ovoga svijeta, po knezu vlasti zraka, duhu koji sada djeluje u djeci neposlušnosti. Među kojima smo i mi svi nekoć živjeli u požudama svoga tijela, ispunjavajući želje tijela i uma; i po prirodi smo bili djeca gnjeva, kao i ostali.' (Efež. 2:2, 3.) Ako svijetu treba Posrednik, zašto on nije potreban i Crkvi?"

9.9. Djeca gnjeva koja imaju dobra srca i namjere

Sasvim je točno da su sva Adamova djeca sudjelovala u njegovom padu i postala "po prirodi djeca gnjeva." Ipak postoji razlika među tom "djecom gnjeva." Iako su svi oni nesavršeni i nesposobni dobrim djelima preporučiti se Bogu tako da zasluže vječni život i Božansku milost, neki od njih ipak imaju dobra srca, dobre namjere te potajno, ako ne i otvoreno, žude za pravednošću i Božanskim zajedništvom. Kao što, primjerice, sv. Pavao opisuje svoje stanje kao Židova, i po svoj prilici stanje drugih Židova, kada kaže: "Dakle, ja sam umom robujem Božjem zakonu... Jer znam da u meni (to jest u mojem tijelu) ne prebiva ništa dobro." (Rim. 7:25, 18.) Njegov se um složio da je Božanski zakon "pravedan, svet i dobar" i želio je živjeti po tom slavnom standardu i biti dostojan vječnog života. Ali njegovo tijelo naslijedilo je nesavršenosti koje su ga sprječavale da ispuni želje svoga uma i održi Božanski Zakon. Otuda i njegov vapaj: "Jadan li sam ja čovjek! Tko će me izbaviti od ovoga tijela smrti?" Priznao je da je njegovo tijelo nesavršeno te prema Božanskom Zakonu osuđeno na smrt; ali njegov je um bio savršen, bio je odan Bogu. Kad bi se samo mogao riješiti tog nesavršenog tijela i dobiti novo tijelo, tada bi on doista mogao živjeti po Božanskom standardu i postići vječni život u skladu sa Zakonom, i to bi učinio. O, tko će ga izbaviti?

9.10. Izbavljenje od tijela osuđenog na grijeh

Zatim on zahvaljuje Bogu što je izbavljenje iz tijela osuđenog grijehom osigurano po Isusu Kristu, našem Gospodinu. Ovo je vjerna ilustracija svih onih koji su sada prihvaćeni od Gospodina po ovom Evanđeoskom pozivu kao antitipični svećenici i Leviti. Mi smo izvana svi bili "djeca gnjeva, kao i ostali," no pošto smo se odvratili od grijeha, našem je oku vjere Krist otkriven kao naš Otkupitelj, mi smo ga vjerom prihvatili, zajedno s njegovim križem, a Otac je prihvatio nas. Prvo nas je privukla želja za Bogom, za njegovom pravednošću te odbojnost prema grijehu, na što smo bili potaknuti. U Božjoj providnosti tada smo bili usmjereni ka Isusu kao Otkupitelju svijeta i obaviješteni smo da, iako vrijeme za spasenje svijeta još nije došlo,

mi smo u vremenu prikupljanja izabrane Crkve, njegovih "udova," Njegove Zaručnice, te da bismo trebali prihvatiti njegove uvjete, prikazati svoja tijela kao žive žrtve, ako želimo oproštenje grijeha i pomirenje s Bogom, zatim primiti začecje njegovim Duhom te biti obrazovani u Kristovoj Školi, kako bismo bili iskušani u našoj lojalnosti pravednosti, a potom biti primljeni u slavu i sunasljedništvo u velikom Mesijinom Kraljevstvu preko kojeg će blagoslovi, spasenje i restitucija doći cijelom čovječanstvu.

9.11. Pozvani nisu rođeni tražeći Boga

Sveto pismo ne uči da su svi iz klase "pozvanih" rođeni u ovom stanju preferiranja pravednosti nad grijehom, da su rođeni "tražeći Boga;" nego upućuju na to da dok nismo stigli na tu poziciju, bez obzira bili mi stari ili mladi, nismo bili u stanju na ispravan način primiti Božji dar — oproštenje grijeha i prihvaćanje u probno članstvo u Tijelu Kristovu. Njima nije potrebno Posredničko Kraljevstvo da bi ih se pokorilo i da bi ih se tijekom tisuću godina postupno dovelo do savršenstva i spremnosti da budu predstavljeni Ocu. Otac je za njih napravio posebno osebujno uređenje, ono opravdanja vjerom umjesto stvarnog opravdanja ili restitucije. Čim vjerom prihvate činjenicu svog otkupljenja, a zatim žrtvuju otkupljena prava na zemaljski život, oni postaju prihvatljivi Bogu koji ih po svetom Duhu kojeg im daje priznaje kao svoju djecu.

9.12. Želja za pravednošću prije Opravdanja

Prije svoga opravdanja koje se temeljilo na njihovoj žrtvi zemaljske naravi, oni su imali želju za pravednošću koja je Bogu ugodna, a kada su prihvatili Njegova uređenja kroz Kristovu zaslugu, odmah su začeti kao sinovi i nije im trebalo posredovanje, ni prije ni poslije, već samo to da njihov Otkupitelj, Stariji Brat, Zaručnik u Slavi djeluje u njihovo ime kao njihov Zastupnik. "Imamo Zastupnika kod Oca, Isusa Krista Pravednika," koji se pojavljuje za nas i iz vlastite zasluge nadoknađuje za sve naše nenamjerne nesavršenosti i nedostatke. — 1. Ivanova 2:1.

9.13. Abrahamovo opravdanje i naše

"Abraham se opravdao vjerom bez posrednika, kao što ste istaknuli. I mi, Crkva, kao što također ističete, opravdani smo vjerom a ne nekakvim savezom ili posrednikom. Pa ipak očito tu postoji nekakva razlika, jer Abraham nije imao privilegije koje mi uživamo. Molim Vas da objasnite razliku između njegovog i našeg opravdanja."

9.14. Vjerom su Drevni dostojanstvenici ugodili Bogu

Naš odgovor je taj da se Abraham vjerom opravdao za zajedništvo s Bogom, te bi ga njegova vjera opravdala za potpune privilegije restitucije za vrijeme Tisućljeća, da je nastavio živjeti — ili na opravdanje po vjeri uza žrtvene privilegije da je živio poslije Isusove smrti za naše grijeha i nakon što je on osigurao vjernicima opravdanje u život. Kristova je smrt temelj svakog pomirenja s Bogom i to po stvarnoj restituciji za vrijeme Tisućljeća ili po restituciji po vjeri za žrtvovanje onih koji sada žive. Vjera je tako opravdala Abrahama i cijelu klasu drevnih dostojanstvenika da će oni iz groba izaći savršeni čim završi antitipični Dan pomirenja te kada u blagoslovima pod Novim savezom osvane Tisućugodišnje jutro — opravdani — u potpunosti vraćeni, ispravni i u skladu s Bogom. "Imali su svjedočanstvo to da su ugodili Bogu" — svojom vjerom u obećanja opravdani su u savršena ljudska stanja, no temelj onih obećanja bila je Kristova žrtva (Glava i Tijelo); stoga im se nije moglo dodijeliti obećani im blagoslov prije dovršetka Kristovih patnji, prije kraja ovog Evanđeoskog doba, zatvaranja ovog antitipičnog Dana pomirenja. Ovo je Apostolovo svjedočanstvo, "Bog je providio nešto bolje za nas (kao za udove onog velikog Svećenika, Posrednika i Kralja) te ne bi trebali bez nas biti usavršeni" — Heb. 11:40.

Favorizirani smo tako što živimo od onoga vremena kada je podnijeta otkupna žrtva na Kalvariji te kako se njena zasluga primijenila na Pedeseticu u korist kućanstva vjere. Upravo nas zbog toga opravdanje vjerom osposobljava, po Božjoj milosti, ne samo da nam se uračunaju zemaljska restitucijska prava, nego nas također opskrbljuje s prilikama na žrtvovanje tih zemaljskih prava sudjelujući u Kristovim patnjama i u slavama koje će uslijediti. — 1. Petr. 1:5-11.

9.15. Hoće li Drevni dostojanstvenici trebati Posrednika?

"Slažem se s racionalnošću vaše pretpostavke da postoji razlika u Božjim očima u položaju u kojem se nalaze Crkva i onom u kojemu je svijet — slažem se da smo "bili djeca gnjeva," ali to više nismo Božjom milošću, te da je svijet "djeca gnjeva" još uvijek. Slažem se da 'cijeli svijet leži u Zlomu' te da je to pozitivan dokaz da se nisu 'pomirili s Bogom,' i da Otkupitelj na njih nije primijenio svoju zaslugu. Slažem se, da smo mi jedini pobjegli od osude koja je još uvijek u svijetu, to jest klasa za koju je veliki Veliki svećenik izvršio pomirenje — zadovoljštinu. Slažem se da će zadovoljština za grijeha svijeta te inauguracija Novog saveza između Boga i Izraela po Posredniku, tj. proslavljenog Krista od brojnih udova, uslijediti tek nakon što se zatvori doba žrtvovanja. Isto se tako slažem da postoji razlika između vjernika i nevjernika, pa čak i prije nego se Božja milost na potonje primijenila: to jest, slažem se da se Božja milost ne primjenjuje ni na koga tko je buntovnog stava u srcu, nego isključivo na one koji su, po rođenju ili po iskustvima u kušnjama i disciplinama, dosegli osjećaj kajanja za grijeha te žude za mirenjem s Bogom.

9.16. Ljudi s dobrim srcima u Tisućljeću trebati će Posrednika

"Ali sad moje pitanje: Shvaćam kako takvima, onima koji u svojim srcima žude za pomirenjem te da postanu članovi Njegova kućanstva, neće trebati posrednik; i shvaćam kako će čovječanstvo u svijetu gotovo pa u cijelosti za vrijeme Tisućugodišnjeg doba trebati intervenciju posrednika — tj. kazne i nagrade kako bi ih odveo do restitucije. No hoće li među čovječanstvom biti netko tko će tada u svome srcu željeti pravdu i zajedništvo s Bogom kakvo mi danas imamo? Drugim riječima, pronalazi li, privlači li i prihvaća li Bog svetim Duhom tijekom ovog Evanđeoskog Doba svaku osobu Adamove rase koja žudi da se okrene od grijeha te zadobije zajedništvo s Bogom? Hoće li biti netko od tih koji će priživjeti Drugi dolazak ili poput Drevnih dostojanstvenika, biti probuđeni iz mrtvih? A u slučaju da i hoće biti te klase, hoće li Krist njima biti Posrednik kao što će to biti buntovnicima? Ili će Mesija nekim biti Posrednik, a nekim

Zastupnikom, ili kako će pak točno biti?"

9.17. Posrednik neće imati posla s pojedincima

Odgovaramo: Tvoja prepreka je tvoja misao o posredniku kao onom koje djeluje na individualnoj razini između Boga i grešnika. To je kriva zamisao. Drži se tvrdo te Biblijske pretpostavke da posrednik posla ima samo kada je riječ o nekom savezu te da Savez "posla ima s narodima ili ljudima, a ne s njihovim pojedincima. Bog neće s jednim po jednim pripadnikom Adamove rase stvoriti Novi savez te od Mesije zahtijevati da posreduje tisuće milijuna saveza. Ispravno shvaćanje u potpunosti je drukčije. Tek će nakon što veliki Veliki svećenik završi sa svojim žrtvovanjem u svoje ime i u ime svoje kuće te potom i naroda, tada predstaviti zaslugu svoje žrtve u korist svijeta, te otkupiti svijet (prema svojim prvotnim naumima), kao što je Crkvu i kućanstvo vjere prije osamnaest i više stoljeća otkupio tj. kupio.

9.18. Novi savez ne sklapa se s buntovnim grešnicima

Njime će on od tada upravljati svijetom te biti pripreman baviti se njima te realizirati restituciju u ime svakoga onog tko će ga slušati. (Djela 3:23.) Kako bi poslužio u tu svrhu, on će Izraelu posredovati Novi savez, kao zamjenu za njihov prijašnji s namjerom kako bi vratio i uzvisio tu naciju da uistinu postane naravnim Abrahamovim sjemenom te kroz koje bi se blagoslovi proširili svim ostalim nacijama. No takav se Novi savez neće sklapati s pobunjenim grešnicima. Taj Božji savez uspostaviti će se s Posrednikom na strani Izraela i onima koji će ga slijediti te na taj način garantirati oprost i mirenje cijelomu naravnom Abrahamovom sjemenu a i drugima koji će očitovati sličnu mu i vjeru i poslušnost. Djelo Posrednika za vrijeme Tisućljeća, na strani Izraela (i čovječanstva koje da bi se blagoslovalo mora postati uistinu Izraelcem) bit će obrazovne, prosvjetiteljske prirode a imat će za cilj njihovo izdizanje od i iznad grijeha i smrti te od i iznad neukosti i praznovjerja i pakosti na visine ljudskog savršenstva; pa stoga na koncu Tisućljeća, cijelo Abrahamovo sjeme, zajedno s onima slične vjere i poslušnosti dostignu na-

poslijetku ljudska savršenstva po kojemu će biti spremni da ih Posrednik otpravi natrag k svome Ocu a po čemu će onda on biti svim i svačim u svima - onim nevoljnima i onim pobunjenima će, sudi li se prema valjanoj parnici, a za vrijeme tog istog Tisućljeća, za kaznu uslijediti Druga Smrt.

9.19. Zašto Drevni dostojanstvenici primaju „bolje uskrsnuće“

Po Božjoj providnosti, svi su oni Drevni dostojanstvenici od ranije demonstrirali i svoju odužnost Bogu te svoju spremnost da prime jedno "bolje uskrsnuće" - a to je uskrsnuće s namjerom ljudskog savršenstva. Realizacija takvih priprema bit će pod kontrolom Novog saveza te njegova Posrednika. Takvi će primiti svoj vlastiti blagoslov pod istim onako kako će to na kraju i ostatak svijeta. Svijet u cijelosti nanovo po Drugom Adamu preporoditi može se samo djelovanjem po spomenutom. U drugom pak smislu oni na život vječan nemaju nikakvo pravo. U nekim pak slučajevima takav vid preporoda po prilici donijeti sa sobom imade gradualan i obnavljajući učinak čije posljedice vode ljudskom napretku pa k samom vrhuncu iliti ga pak na razinu na koncu kojoj takozvano ljudsko savršenstvo počiva; što se pak tiče onih Drevnih dostojanstvenika, iz razloga njihovog već prethodnog rasta i ojačanja kako vjere tako i same pokornosti izravno se primijetiti taj jedan mentalni povratak - obnova - restitucija imade. Ovi gore spomenuti, jednako poput i samog ostatka u svijetu koji je posredovanjem zbog zasluga smrti onoga Krista zaslužio to pravo za život, pa se zbog njega i zove djeca Kristova te mu sam po sebi otac i Spasitelj stoji. "Nazvat će se on Ocem Vječnim." (Iza. 9:6.) Očigledan je izraz u kojem i veli, "Umjesto otaca tvojih (Abrahama, Izaka, Jakova pa do najdaljega od proroka) biti će po odsad sinovi tvoji za koje postavljeni su za prinčeve zemlje da je vladaju oni sami. - Ps. 45:16.

9.20. Poredak u budućnosti

Ovdje, dakle, vidimo poredak u budućnosti, počevši od kraja ovog Doba i upotpunjavanja Posrednika, Svećenika i Kralja. Naš Gospodin i njegova Crkva, antitipični Izak i njegova Zaručnica,

antitipični Melkisedek, Svećenik na svom prijestolju, inaugurirat će svoju vladavinu pravednosti u velikom vremenu nevolje i potresa s kojim će ovo Doba završiti. Drevni dostojanstvenici, kao prvorodenci njegove djece, primivši savršenstvo restitucije (obnove) i njenih privilegija, bit će postavljeni za "knezove po svoj zemlji." Njima i pod njihovu kontrolu okupit će se, prije svega, dom Izraelov i dom Judin, kada počnu uviđati kako poprima oblik zemaljsko Kraljevstvo koje su tako dugo čekali. Njima će postupno doći privilegije restitucije — zdravlje i blagostanje. Svijet, još uvijek slab i ispunjen strahopoštovanjem kao rezultatom vremena nevolje, početak će primjećivati Izraelov ponovni uspon u nacionalni život i primijetiti će blagoslove koji su im udijeljeni. "Mnogi će narodi reći: Dođite, uziđimo na goru Gospodnju, u dom Boga Jakovljeva; on će nas poučiti svojim putovima, i hodit ćemo njegovim stazama: jer će sa Siona (duhovnog Kraljevstva) izaći Zakon, i Riječ Gospodnja iz Jeruzalema (zemaljskog Kraljevstva pod kontrolom 'knezova')." — Iza. 2:3.

se s uvjetima Kraljevstva, moći će napredovati i brže dostići savršenstvo razmjerno svojoj iskrenosti i revnosti. Usavršeni, oni će biti kraljevi u onom smislu u kojem je Adam bio kralj obdaren moćima savršenog čovječstva nad zvijerima, pticama, ribama, itd. (Ps. 8:5-8.) I ti će zemaljski kraljevi postati više ili manje povezani s "knezovima" u gospodstvu nad zemljom — donijet će svoju čast i slavu u Novi Jeruzalem. — Otk. 21:24, 26.

9.21. Židovi i pogani moraju postati „Pravi Izraelci“

Tisućugodišni blagoslovi bit će dodijeljeni samo voljnim i poslušnim, ali će spoznaja pravednosti, Istine, ispuniti svu zemlju. I od Židova i od pogana tražit će se da pristupe Abrahamovoj vjeri i poslušnosti te da u konačnici postanu "pravi Izraelci u kojima nema lukavstva." Samo će takvi, koji budu tako poslušni, primiti puni blagoslov tog vremena i postići savršenstvo. Svi ostali bit će istrijebljeni u Drugoj smrti. Zakon Novog saveza bit će onaj isti savršeni Zakon koji je bio temelj Mojsijevog saveza. Razlika će biti u tome što će Svećenik biti višeg reda — kraljevski svećenik po Melkisedekovom redu. On će kao temelj za oprost grijeha i restituciju imati zaslugu svojih "boljih žrtava" iz ovog Evanđeoskog doba — ovog antitipičnog Dana pomirenja.

9.22. Napredak razmjeran iskrenosti i revnosti

Kao što će drevni dostojanstvenici postići savršenstvo odmah pod Novim savezom i dobiti udio u Kraljevstvu, slično tome svi ostali, razmjerno tome koliko budu razumjeli i usklađivali